

Toto rozhodnutí nabývá právní moci
výrok I, II, IV, IX 27.2.2026
výrok XI, XII, XIII, XIV - 8.12.2025
a je vykonatelné dnem IX - 27.2.2026

ve spj. s R-ks ze dne 22.2.2026
č.j. 6160 235/2025-9B2

č. j. 99 P 96/2020-846
22 P a Nc 126/2024
22 P a Nc 278/2024
22 P a Nc 285/2024
22 P a Nc 12/2025

V Plzni

dne 18. 03. 2026

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud Plzeň-město rozhodl samosoudkyní Mgr. Dobroslavou Žižkovou ve věci

nezletilých: **Štefan Rácz**, narozený 23. 11. 2007
Václav Rácz, narozený 18. 12. 2013
Josef Rácz, narozený 19. 8. 2016
zastoupených Statutárním městem Plzeň jako kolizním opatrovníkem

dětí rodičů: **Lucia Jeleňová**, narozená 3. 6. 1981
bytem Koperníkova 15, Plzeň
Štefan Rácz, narozený 20. 9. 1984
t. č. Věznice Plzeň-Bory VTOS

za účasti: **Blanka Holéczyová**, narozená 22. 6. 1966
bytem Benešova třída 1122, Nýřany
jako navrhovatelky-babička nezletilých ze strany otce
zastoupená Evou Liškovou, narozenou 24. 12. 1975
bytem Benešova třída 347, Nýřany, jako obecným zmocněncem

Okresní státní zastupitelství Plzeň-město
se sídlem Klicperova 662/13, Plzeň

o svěření nezletilých do pěstounské péče
o rozšíření práv pěstouna
o úpravu styku nezletilých s matkou

o přijetí výchovného opatření
o úpravu výživného na nezletilé

Shodu s prvopisem potvrzuje Jaroslava Tesařová

takto:

- I. Nezletilý se svěřuje do pěstounské péče otcovské babičky.
- II. Tím se mění rozsudek Okresního soudu Plzeň-město sp. zn. 99 P 96/2020 ze dne 13. 1. 2021, který nabyl právní moci 10. 3. 2021.
- III. S účinností od 1. 5. 2024 je matka povinna přispívat na výživu nezletilého Štefana částkou 200 Kč měsíčně a na výživu nezletilého Václava částkou 200 Kč měsíčně. Takto stanovené výživné je splatné do 15. dne měsíce předem k rukám orgánu, který podle zvláštních předpisů vyplácí příspěvek na úhradu potřeb dítěte.
- IV. Dluh na výživném za období od 1. 5. 2024 do 31. 8. 2025 matky vůči nezletilému Štefanovi ve výši 3 200 Kč a vůči nezletilému Václavovi ve výši 3 200 Kč je matka povinna uhradit k rukám oprávněného orgánu do 31. 3. 2026.
- V. S účinností od 1. 5. 2024 je otec povinen přispívat na výživu nezletilého Štefana částkou 2 500 Kč měsíčně a na výživu nezletilého Václava částkou 1 500 Kč měsíčně se splatností do 15. dne v měsíci předem k rukám orgánu, který podle zvláštních předpisů vyplácí příspěvek na úhradu potřeb dítěte.
- VI. Dluh na výživném za období od 1. 5. 2024 do 31. 8. 2025 vůči nezletilému Štefanovi ve výši 40 000 Kč a vůči nezletilému Václavovi ve výši 24 000 Kč je otec povinen uhradit k rukám oprávněného orgánu nejpozději do 31. 12. 2026.
- VII. S účinností od 1. 10. 2024 je matka povinna přispívat na výživu nezletilého Josefa částkou 200 Kč měsíčně. Takto stanovené výživné je splatné do 15. dne v měsíci předem k rukám orgánu, který podle zvláštních předpisů vyplácí příspěvek na úhradu potřeb dítěte.
- VIII. Dluh na výživném za období od 1. 10. 2024 do 31. 8. 2025 vůči nezletilému Josefovi ve výši celkem 3 200 Kč je matka povinna uhradit k rukám oprávněného orgánu nejpozději do 31. 3. 2026.
- IX. S účinností od 1. 10. 2024 je otec povinen přispívat na výživu nezletilého Josefa částkou 1 500 Kč měsíčně se splatností do 15. dne v měsíci předem k rukám orgánu, který podle zvláštních předpisů vyplácí příspěvek na úhradu potřeb dítěte.
- X. Dluh na výživném za období od 1. 10. 2024 do 31. 8. 2025 vůči nezletilému Josefovi ve výši celkem 16 500 Kč je otec povinen k rukám oprávněného orgánu uhradit nejpozději do 31. 12. 2026.
- XI. Řízení o návrhu babičky ze strany otce ze dne 7. 10. 2024 na úpravu styku nezletilých s matkou se zastavuje.
- XII. Soud stanoví nad nezletilými dohled, který bude vykonáván tak, že vždy k poslednímu dni v měsíci bude soudu příslušným OSPOD podle místa bydliště nezletilých poskytována písemná zpráva.

- XIII. Otec, matka i otcovská babička jsou povinni na účet Okresního soudu Plzeň-město uhradit na náhradu nákladů řízení zálohově hrazených státem každý 1/3 těchto nákladů s tím, že výše náhrady a lhůta splatnosti budou upraveny samostatným usnesením.
- XIV. Návrh otce ze dne 3. 1. 2025 na rozšíření práv pěstouna se zamítá.
- XV. Žádnému z účastníků se nepřiznává právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Rozsudkem Okresního soudu Plzeň-město sp. zn. 99 P 96/2020 ze dne 13. 1. 2021, který nabyl právní moci 10. 3. 2021, byli nezletilí svěřeni do výchovy matky a s účinností od 1. 7. 2019 bylo otci upraveno výživné na nezletilého Štefana na 2 000 Kč měsíčně, na nezletilého Václava na 1 000 Kč měsíčně a na nezletilého Josefa 1 000 Kč měsíčně.
2. Dne 24. 4. 2024 podala babička nezletilých ze strany otce ke zdejšímu soudu návrh na svěřeni vnoučat do své pěstounské péče s tím, že se jedná o přání nezletilých dětí. Navíc matkou asi měsíc není doma a děti neví, kde je.
3. Dne 7. 10. 2024 podala babička dětí ze strany otce ke zdejšímu soudu návrh na úpravu styku matky s nezletilými dětmi s tím, že matka nedodržuje dohodu uzavřenou mimosoudně.
4. Při ústním jednání dne 2.9. 2025 se babička dětí ze strany otce i matka nezletilých shodly, že o úpravě styku není nutné rozhodovat soudem, styk s dětmi bude řešen mimosoudní dohodou.
5. Usnesením sp. zn. 99 P 96/2020 ze dne 10. 10. 2024 zdejší soud bez návrhu zahájil řízení o přijetí výchovných opatření.
6. Dne 3. 1. 2025 podal otec ke zdejšímu soudu návrh na rozšíření práv pěstouna, neboť babička ze strany otce by měla mít možnost rozhodnout o volbě či změně školy pro nezletilé.
7. Dne 14. 1. 2025 podala ke zdejšímu soudu návrh Česká republika – Úřad práce na úpravu výživného rodičům na nezletilé, na které je vyplácen příspěvek na úhradu potřeb dítěte.
8. Z provedených důkazů, a to zejména zpráv OSPOD o provedených pohovorech s nezletilými, bylo soudu prokázáno, že 29. 4. 2024 při pohovoru nezletilí potvrdili, že si nepřejí žít společně s matkou, chtějí zůstat u babičky ze strany otce. Děti se shodovaly, že přítel matky se k nim nechová vhodně, je velmi přísný, ukládá jim tresty, děti zmiňovaly mlácení do hlavy, občas vařečkou do dlaní, výprask řemenem, dlouhé klečení s rukama za hlavou. Matka již měsíc není doma. Ze strany školy jsou děti vnímány pozitivně, chování dětí ve škole je zcela v pořádku. Dne 3. 5. 2024 bylo zjištěno při pohovoru, že nezletilý Josef navštěvuje matku v její domácnosti častěji, asi jedenkrát týdně, někdy u ní i přespí, maminku má rád, ale dnes si nepřeje s maminkou mluvit. Nezletilý Václav při pohovoru uvedl, že život je teď nespravedlivý, doma musí dělat otroka, když má nejraději babičku Blanku. Nezletilý Štefan vnímá, že má na starosti své mladší bratry a ti se domů vrátit nechtějí. Z písemného vyjádření nezletilých, které bylo soudu doručeno 12. 6. 2024, bylo zjištěno, že si nezletilí přejí zůstat u otcovské babičky. Ze zprávy Magistrátu města Plzně z 15. 7. 2024 bylo zjištěno, že matka byla s dětmi o letních prázdninách na Slovensku u příbuzných. Ze zprávy ze 17. 7. 2024 bylo zjištěno, že byla zrealizována další případová konference, byl proveden pohovor s dětmi, děti opakovaně sdělují, že si nepřejí vrátit se zpět k matce. Nezletilý Štefan si přeje, aby všichni zůstali u otcovské babičky. Nezletilý

Shodu s prvopisem potvrzuje Jaroslava Tesařová

Václav se vůbec nechce vrátit k matce, stýská se mu po tátovi, matku bude navštěvovat, ale nechce u ní přespávat. Nezletilý Josef uváděl, že je u maminky, ale chce bydlet u babičky, maminku navštěvovat a chtěl by, aby tam nebyl bratr Petr. Ze zprávy Magistrátu města Plzně z 28. 8. 2024 bylo zjištěno, že se realizuje, zejména styk nezletilého Josefa s matkou. Matka vyjadřuje výhrady k péči babičky o nezletilé, zejména k zajištění bezpečnosti o děti na koupališti. Matka vyjádřila nesouhlas s tím, aby děti měnily školu u Plzně do Nýřan. Ze zprávy Magistrátu města Plzně z 18. 10. 2024 bylo zjištěno, že byly zrealizovány další případové konference. Nezletilý Štefan si přeje zůstat u babičky společně s bratry. Ze zprávy Odborné školy výroby a služeb Plzeň z 29. 10. 2024 bylo zjištěno, že tuto školu navštěvuje nezletilý Štefan, má vzornou docházku, na počátku druhého ročníku se vrátil k nekonfliktnímu chování, jeví se jako bezproblémový žák. Ze zprávy z 29. 1. 2025 pak bylo zjištěno, že nezletilého Štefana zvolený obor nebaví. Zhoršila se mu docházka do školy, má neomluvené absence. Proto byla do školy pozvána otcovská babička. Poté si zajistila aplikace Bakalář, docházka nezletilého se zlepšila. Ze zpráv Benešovy základní školy Plzeň bylo zjištěno, že tuto školu navštěvuje nezletilý Josef a nezletilý Václav. Ze zprávy z 22. 1. 2025 bylo zjištěno, že nezletilý Josef často chybí, odmítá chodit do školy, což bylo i v době, kdy byl nezletilý v péči matky. Babička se snaží, nezletilý jí vyhrožuje i svým odchodem k matce. Nezletilý Václav má všechny absence omluvené, škola často s babičkou komunikuje. Václav se vyjadřuje tak, že říká, že máma je zlá, často si stěžuje na bolesti břicha, spolupráce s babičkou je zcela v pořádku. U nezletilého došlo ke zhoršení prospěchu. Ze zprávy Magistrátu města Plzně z 11. 6. 2025 bylo zjištěno, že nezletilí Štefan a Václav byli vyslechnuti Policií České republiky k okolnostem, zda vůči nim nebyl spáchán trestný čin. S matkou jsou děti v kontaktu. Nezletilý Josef má kontakt nejintenzivnější, byl celý týden u matky. Václav a Štefan se s matkou stýkají méně často. S matkou bydlí i další „Bratr v Kristu“ Roman. Ze zprávy Benešovy základní školy bylo zjištěno, že nezletilý Václav do školy jezdí vlakem, výrazně přibral na váze, je cítit kouřem a zhoršil se mu prospěch. Často si stěžuje na točení hlavy, nedochází na logopedii, je usměvavý a zdravý. Jakmile se dozví, že má jít k matce, bývá mrzutý a jeho dobrá nálada opadne. Podle vyjádření školní psychologyně nezletilý vyžaduje stálou logopedickou, psychologickou i zdravotní péči. Nezletilý je pod tlakem otcovské babičky. Nezletilý Josef do školy chodit nechce, chodí ani na logopedii, kamarády ve škole nemá. Babička to ví, ale moc pro změnu nedělá. Ze zprávy odborné školy z 26. 5. 2025 bylo zjištěno, že nezletilý Štefan má průměrný prospěch i docházku, jeví se klidnější, jeho hygiena se zlepšila. Babička v komunikaci se školou není aktivní, ale spolupracuje. Ze zprávy Magistrátu města Plzně z 21. 7. 2025 bylo zjištěno, že byly realizovány další případové konference. Nezletilý Štefan si nepřeje mít upravovaný styk, Josef a Václav by mohli mít s matkou styk asistovaný. Ze zprávy Dětského diagnostického ústavu Plzeň z 15. 7. 2025 bylo zjištěno, že byla zahájena spolupráce s nezletilými Josefem a Václavem pro řešení problémů s docházkou a nedostatečným prospěchem. Z účastnické výpovědi matky bylo zjištěno, že si přeje, aby děti zůstaly v její péči. Matka potvrdila, že s nezletilým Josefem je často ve styku a připustila, že ne vždy ho vrátí včas babičce, neboť nezletilý Josef nechce odejít. S nezletilým Václavem je v kontaktu zejména telefonickým, do telefonu Václav říká, že k matce nechce. Matka žije ve společné domácnosti s bratrem Petrem. Další muž v domácnosti pan Roman Olah, ročník 1968, už se v její domácnosti nyní nenachází. Náklady na bydlení má matka 17 500 Kč měsíčně. Od září 2024 matka nepodniká. Podnikání ukončila, protože s podnikáním byly spojeny velmi vysoké odvody. Zaevidovala se na úřad práce, pak nastoupila do zaměstnání na dohodu o pracovní činnosti a od února 2025 je opět v evidenci úřadu práce s přiznaným hmotným

zabezpečením 7 500 Kč měsíčně. K 1. září 2025 nastoupila do zaměstnání. Podnikání matky převzal její bratr Petr, neboť ten jako invalidní důchodce má nižší odvody. Matce je vyplácen příspěvek na bydlení, aktuálně 4 400 Kč měsíčně. Bratrovi Petrovi byl snížen invalidní důchod ze 7 500 Kč na 5 500 Kč měsíčně. Matka je nemajetná, se zdravotním stavem nemá zvýšené náklady, zatím na potřeby dětí finančně nepřispěla. Štefanovi poslala na účet jednorázově 10 000 Kč. Ohledně matky bylo zjištěno z centrální evidence obyvatel, že vyživovací povinnost má pouze k nezletilým. Nebyla nikdy trestaná podle výpisu z rejstříku. Z přehledu přestupků s matkou nebyl projednáván žádný přestupek. Z insolvenčního rejstříku bylo zjištěno, že proti matce není vedeno insolvenční řízení. Ze zpráv katastru nemovitostí bylo zjištěno, že matka nevlastní žádnou nemovitost. Ze zpráv živnostenského úřadu bylo zjištěno, že matka je držitelkou dvou živnostenských listů. Ze zprávy o výchovném prostředí u matky bylo zjištěno, že matka žije v bytě 2+1 malých rozměrů, výchovné prostředí u matky je zcela bez závad. Ze sdělení územní správy sociálního zabezpečení bylo zjištěno, že matka byla jako podnikatelka evidována od 8. ledna 2020. Ze zprávy úřadu práce bylo zjištěno, že matce je vyplácen příspěvek na bydlení, v době, kdy měla v péči nezletilé přídavek na dítě a náhradní výživné za otce. Dávky v hmotné nouze matce vypláceny nebyly. Z písemného vyjádření matky o vývoji vztahu s nezletilými v době péče otcovské babičky z 2. 7. 2024 bylo zjištěno, v chování nezletilých matka zaznamenala zhoršení. Negativně se vyjadřuje k jídlu s tím, že u nezletilého Václava došlo ke změně v hmotnosti, jídlo od babičky je nekvalitní a ve větším množství. Babička nedostatečně monitoruje i jídlo i hygienu nezletilých. Nezletilý Štefan má prakticky neomezený přístup k televizi. Z písemného sdělení matky ze 17. 7. 2024 bylo zjištěno, že matka se vyjádřila k pobytu příbuzných na Slovensku, kde byla s nezletilými. Z účastnické výpovědi matky bylo zjištěno, že v minulosti připustila, že bránila nezletilým v kontaktu s babičkou. K bratrovi Petrovi sdělila, že se s ním seznámila v církvi, znala ho asi tři roky. V roce 2022 se odstěhoval z Prahy do Plzně, takže mu matka nabídla bydlet s nimi, s tím děti tehdy souhlasily. Je mu 48 let a nemá žádné děti. Matka připustila, že měl konflikt s nezletilými. Z podnikání své příjmy matka odhadla na 10 000 Kč měsíčně. Bratr Petr přispívá na domácnost 8 000 Kč měsíčně, jeho příjem tvoří částečný invalidní důchod. Bratr Petr má psychiatrickou diagnózu. Z písemného vyjádření matky z 24. 9. 2024 bylo zjištěno, že k péči babičky ze strany otce má výhrady. Vytkla babičce, že neřešila dostatečně zdravotní problém nezletilého Štefana, aby u nezletilého Václava řešila nadváhu a aby nastoupil ozdravný pobyt. Ze zprávy Emona Kroni, s r. o. bylo zjištěno, že v září 2024 měla matka příjem 1 758 Kč. Z písemného sdělení matky ze dne 18. 10. 2024 bylo zjištěno, že matka má pozastavenou živnost od 8. 10. 2024, kdy se zaevidovala na úřadu práce. Na dohodu o pracovní činnosti. Pracuje pro firmu Emona Kroni, s r. o. Z daňového přiznání na jméno matky za rok 2023 bylo zjištěno, že vykazovala základ daně z podnikání 116 174 Kč, celkové příjmy měla 290 436 Kč, náklady uplatnila ve výši 60 % a daň jí byla vyčíslena na 30 840 Kč. Z oznámení úřadu práce bylo zjištěno, že matce byl zvýšen příspěvek na bydlení z 2 802 Kč měsíčně na 5 217 Kč měsíčně. Ze zprávy úřadu práce bylo zjištěno, že matka byla v evidenci uchazečů o zaměstnání od 26. 2. 2025, bylo jí přiznáno hmotné zabezpečení, které v únoru 2025 měla ve výši 814 Kč, v březnu 7 596 Kč a v dalších měsících ve stejné výši. Od 1. 7. 2021 pobírá příspěvek na bydlení, naposledy jí byl přiznán ve výši 4 400 Kč měsíčně. Do září 2024 pobírala na tři nezletilé děti přídavky na děti. Ze sdělení územní správy sociálního zabezpečení bylo zjištěno, že matka podnikala od 8. 1. 2020 do 30. 9. 2024. V roce 2024 pro účely sociálního pojištění vykazovala základ vyměřovací ve výši 118 719 Kč za devět měsíců. Ze zprávy firmy Homewest CZ, s r. o.

bylo zjištěno, že v lednu 2025 měla matka čistý příjem 9 775 Kč, v únoru 8 500 Kč, v listopadu 2024 8 500 Kč a v prosinci 2024 8 500 Kč. Z potvrzení firmy Emona Kroni, s r. o. bylo zjištěno, že za dobu od září 2024 do ledna 2025 měla zde matka průměrný čistý příjem 19 251 Kč měsíčně, přičemž v září 2024 měla 1 758 Kč čistého, v říjnu 27 579 Kč, v listopadu 26 495 Kč, v prosinci 24 947 Kč a v lednu 2025 měla 15 478 Kč. Z potvrzení společnosti Homewest CZ, s r. o. bylo zjištěno, že pan Petr Toman měl v době od ledna do června 2025 průměrný čistý příjem 11 499 Kč měsíčně a v listopadu a v prosinci 2024 měl průměrný čistý příjem 10 000 Kč měsíčně. Z popisu údajů pro daňové přiznání za rok 2024 ohledně pana Petra Tomana bylo zjištěno, by měl celkové příjmy 26 066 Kč, výdaje 15 640 Kč, daňovou povinnost 0 Kč a rozdíl mezi příjmy a výdaji činil 10 426 Kč. Ze zprávy úřadu práce bylo zjištěno, že pro příspěvek na bydlení je společně posuzovanou osobou pan Petr Toman. Ohledně otce bylo zjištěno z centrální evidence obyvatel, že má vyživovací povinnost pouze k nezletilým. Ze zprávy rejstříku trestů bylo zjištěno, že otec byl desetkrát odsouzen. Ze zprávy o pověsti bylo zjištěno, že otec pro přestupek projednáván nebyl. Ze zprávy Vězeňské služby České republiky bylo zjištěno, že nástup trestu měl otec 31. 8. 2023, konec trestu má stanoven na 26. 9. 2025. Z rejstříku insolvencí bylo zjištěno, že proti otci není vedeno insolvenční řízení. Z rejstříku exekucí bylo zjištěno, že proti otci je vedena exekuce pro dlužené výživné vůči nezletilým. Ze zprávy úřadu práce bylo zjištěno, že otec byl naposledy evidován jako uchazeč o zaměstnání od 20.4.2020 do 14.6.2020, kdy nastoupil do firmy Škoda Transportation a.s. Ze zprávy katastru nemovitostí bylo zjištěno, že otec nevlastní žádnou nemovitost. Ze zprávy Vězeňské služby České republiky bylo zjištěno, že otec je pracovně zařazen od 29. 1. 2024 ve Věznici Plzeň-Bory. V březnu 2024 měl čistý příjem 12 567 Kč, v únoru 13 390 Kč a v lednu 1 254 Kč. Ze zprávy živnostenského úřadu bylo zjištěno, že živnostenský list otec nevlastní. Ze zprávy finančního úřadu bylo zjištěno, že otec daňové přiznání nepodává. Ze zprávy Škoda Transportation a.s. bylo zjištěno, že pracovní poměr zde měl otec od 15. 6. 2020 do 21. 8. 2020, pracoval jako strojní zámečnický – brusič. Během pracovního poměru měl týden neomluvené absence, pracovní poměr s ním byl ukončen ve zkušební době ze strany zaměstnance. Průměrný příjem měl 13 225 Kč. Ze zprávy územní správy sociálního zabezpečení bylo zjištěno, že otec byl naposledy zaměstnán od 3. ledna 2022 do 14. ledna 2022 u firmy Čistá Plzeň, s r. o. Z účastnické výpovědi otce bylo zjištěno, že je ve výkonu trestu odnětí svobody, neboť podmíněný trest mu byl přeměněn na nepodmíněný. Otec předpokládá, že po výkonu trestu odnětí svobody se nastěhuje k babičce ze strany otce. Na svobodě pracoval jako zedník s příjmem kolem 25 000 Kč měsíčně a své dluhy odhadl na 230 000 Kč. Z aktualizované zprávy o přestupcích bylo zjištěno, že otec byl pro přestupek projednáván jednou v roce 2020. Z usnesení Okresního soudu Plzeň. Sp. zn. 32 PP 95/2024 ze 4. 11. 2024 bylo zjištěno, že žádost otce na podmíněné propuštění byla zamítnuta. Z usnesení Krajského soudu v Plzni sp. zn. 9 To 322/2024 bylo zjištěno, že stížnost byla zamítnuta. Z účastnické výpovědi otce bylo zjištěno, že otec souhlasil s tím, aby synové byli svěřeni do pěstounské péče otcovské babičky, u babičky jsou děti spokojené, otec je s nimi v kontaktu jak telefonní, tak v rámci návštěv. Od ledna 2025 je otec pracovně zařazen, vyživovací povinnost má pouze k nezletilým. Před nástupem výkonu trestu neměl oficiální příjem, má základní vzdělání, pracoval jako zedník a měl příjem kolem 15–16 000 Kč měsíčně, ve výkonu trestu odnětí svobody má příjem kolem 17 000 Kč měsíčně. Své dluhy odhadl na 500 000 Kč s tím, že vůči dětem má dluh asi 150 000 Kč. Se zdravotním stavem nemá žádné zvýšené náklady, je nemajetný. Konec trestu má stanoven na 26. 10. 2028. Z poslední účastnické výpovědi matky bylo zjištěno, že

matka k 1. 9. 2025 nastoupila do zaměstnání u firmy Energo služby, s r. o. , kdy předpokládá, že zde bude mít 21 000 Kč měsíčně hrubého. Pracuje na zkrácený úvazek od 9:00 hodin do 15:30 hodin, a to proto, aby se mohla stýkat s nezletilým Josefem. K babičce nezletilých ze strany otce bylo prokázáno, že nemá žádný záznam v rejstříku trestů, nebyl s ní nikdy projednáván přestupek, není proti ní vedeno insolvenční řízení. Bydlí v bytě 1+1 v panelákovém domě, nezletilí mají k dispozici patrové dvoulůžko. Domácnost působí zašle, jsou v ní čtyři kočky. I tak je výchovné prostředí u babičky v pořádku, což prokázala i fotodokumentace. Babička ze strany otce bydlí se svým manželem, který není dědečkem nezletilých. Babička ze strany otce nejprve převzala do péče nezletilé Štefana a Václava, nezletilý Josef je v její péči od září 2024, a to na vlastní přání. Babička připustila, že matka dětem zakazovala televizi, v televizi měly děti k dispozici pouze základní program, jinak nezletilé děti jsou ale zdravé, babička režim dětem nastavila volnější. K nezletilému Štefanovi uvedla, že chodí do druhého ročníku v oboru obráběč kovů. Nezletilý Václav chodí do čtvrté třídy a nezletilý Josef do druhé třídy základní školy. Vztahy v rodině nezletilých vůči jejímu manželovi označila za zcela v pořádku. Ze zprávy o výchovném prostředí u babičky ze dne 17. 10. 2024 bylo zjištěno, že děti u babičky jsou v kontaktu s otcem, a to zejména telefonickým. Ze zprávy ze 17. 7. 2025 bylo zjištěno, že v domácnosti otcovské babičky přibyl psík. Dále bylo zjištěno, že nezletilý Štefan přestupuje z učebního oboru na Střední průmyslovou školu elektro v Plzni, a to na vlastní přání. Nezletilý Václav mívá problémy odtrhnout se od televizního vysílání, trpí viditelnou nadváhou a došlo ke zhoršení jeho prospěchu. Nezletilý Josef bývá i celý týden u matky, na logopedii i nadále nechodí, údajně prý nechce. Ze zprávy Akademie nadání z.s. bylo zjištěno, že navázali spolupráci s otcovskou babičkou jako s pěstounkou nezletilých. Z účastnické výpovědi otcovské babičky bylo zjištěno, že nezletilý Josef je s matkou aktuálně v kontaktu často, někdy u ní pobývá tři i čtyři dny. Vždy však o tom je babička informována a s matkou společně komunikuje. Nezletilý Václav kontakt s matkou odmítá. Babička se ho snaží motivovat, když se podaří, že u babičky i přespí, nezletilý Štefan kontakt s matkou odmítá, komunikuje s ní přes telefon. Od září 2025 nastupuje studovat obor IT, studium v oboru obráběč přerušil. V listopadu 2025 bude Štefan zletilý. Nezletilý Václav jde v září do šesté třídy základní školy. Matka nesouhlasila s jeho přestupem do základní školy do Nýřan, takže každý den do školy dojíždí vlakem. Nezletilému Václavovi se zhoršil prospěch a skutečně došlo k nárůstu jeho váhy. Zatím situaci babička neřešila s odborníky, mělo by dojít k úpravě životosprávy, babička začala sledovat, co nezletilý sní, snaží se eliminovat sladkosti. Nezletilý Josef je v péči babičky od září 2024, nyní v září půjde do čtvrté třídy základní školy. Babička potvrdila, že Josef potřebuje péči logopeda, což měla v úmyslu řešit přes specializovaný kroužek. Rovněž je v péči psychologa, kam ho většinou doprovází matka. Všechny děti jsou zdravé. Babička má náklady na bydlení v nájemním bytě 15 000 Kč měsíčně, sama je zdravá, nemá žádné dluhy, nebyla trestaná ani projednávána pro přestupek. Manžel babičky má příjem 24 000 Kč měsíčně, babička průměrně 18 000 Kč měsíčně a ve formě sociálních dávek má příjem celkově 53 000 Kč měsíčně. Zatím nikdy nebyla v situaci, kdy by potřebovala souhlas rodičů s vyřízením nějaké záležitosti pro nezletilé, děti by souhlas nedaly. Z vyjádření opatrovníka bylo zjištěno, že u nezletilého Štefana došlo skutečně k přerušení studia v oboru obráběč. Nezletilý nastupuje studium na Střední průmyslové škole elektro v Plzni od 1. září 2025. Z vyjádření úřadu práce bylo zjištěno, že na nezletilé Josefa a Václava byl přiznán příspěvek na úhradu potřeb dítěte, na každého z nich ve výši 7 750 Kč měsíčně, na nezletilého Josefa od 4. 10. 2024 a na nezletilého Václava od 24. 4. 2024. Na nezletilého Štefana byl přiznán příspěvek na úhradu

potřeb dítěte od 24. 4. 2024 ve výši 8 870 Kč měsíčně. Ze zprávy úřadu práce bylo zjištěno, že jednorázový příspěvek při převzetí nezletilých do pěstounské péče byl otcovské babičce vyplacen v říjnu 2024 ve výši 12 150 Kč. Dále je babičce vyplácen příspěvek při pěstounské péči od dubna do října 2024 ve výši 22 356 Kč měsíčně a od listopadu 2024 ve výši 26 244 Kč měsíčně. Dále k rukám otcovské babičky jsou vypláceny přídavky na děti, a to na Štefana ve výši 1 080 Kč měsíčně a na nezletilé Josefa a Václava ve výši 970 Kč měsíčně na každého z nich. Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví klinická psychologie, vypracovaného znalkyní Dr. Rezkovou, bylo zjištěno, že otec nezletilých nebyl vyšetřen. Vyšetření bránila skutečnost, že otec byl ve výkonu trestu odnětí svobody a vylučoval to jeho zdravotní stav. Soud na vyšetření otce trvá. K otcovské babičce znalkyně zjistila, že se jedná o osobnost emocionálně vyrovnanou, realisticky uvažující, hodnotově orientovanou, má přiměřenou sebereflexi, míru vnitřní kontroly i odpovědnosti, je schopna zvládat stresy bez afektového přetížení. Její výchovné metody jsou přiměřené věku i vývojovým potřebám dětí. Nevykazuje znaky, které by ji vylučovaly z péče o nezletilé. Její péče je potencionálně ochranným faktorem v psychosociálním vývoji nezletilých dětí. K manželovi otcovské babičky bylo prokázáno, že se jedná o stabilní osobnost prakticky zaměřenou, má autoritativní, ale láskyplný přístup, podporuje otcovskou babičku, nejví známky rizikového chování v rodině, představuje prvek pevnosti a předvídatelnosti. Matka byla znalkyní shledána jako osobnost s ambivalentními rysy, zvýšeně citlivá k okolnímu hodnocení, se znaky závislosti, úzkosti, nerozhodnosti, se zvýšenou potřebou akceptace až za hranice přirozené míry. Matka vykazuje průměrné intelektové schopnosti, avšak v osobnosti oblasti znaky emoční lability, interpersonální nejistoty, duchovní idealizace. Její výchovné předpoklady znalkyně hodnotí jako výrazně snížené, zejména v oblasti důslednosti, předvídatelnosti, schopnosti nastavovat hranice, pružné komunikace a stabilní přítomnosti v životě dětí. V současné době není doporučeno svěřit matce samostatnou péči o nezletilé, neboť její výchovné působení je proměnlivé, nedostatečně strukturované a z hlediska psychosociálního vývoje dětí potenciálně rizikové. K příteli matky znalkyně uvedla, že jeho výchovné předpoklady jsou částečně způsobilé, zejména v oblasti režimu péče a praktického chodu domácnosti. Vztah nezletilých k matce znalkyně označila jako ambivalentní, zatížený zkušeností matkou. Štefan vůči matce zachovává distanci, mladší synové jsou vůči matce loajálnější. Nezletilý Josef vykazuje snahu, matku neodmítá. Nezletilý Václav vykazuje pocity zklamání, nepochopení a strachu. Vztah nezletilých k otcovské babičce je jednoznačně pozitivní, stabilní, představuje pro ně bezpečnost. Vztah k ní je posílen převzetím do péče v náročné situaci, děti ji vnímají jako záchranu. Vztah nezletilých k manželovi otcovské babičky je takový, že se jedná o respektovanou, ale přísnou autoritu. Vztah nezletilých k partnerovi matky je neutrální až rezervovaný. Dosavadní výchovné působení matky znalkyně hodnotí tak, že vykazuje závažné nedostatky, které aktuálně vylučují její přímé a samostatné rodičovské působení. Matka opakovaně upřednostnila jiné závazky před přímou péčí o děti. Prosazuje až rigidně rovnost jednostranně nábožensky podmíněný výchovný režim. Výchovné působení matky představuje riziko pro zdraví, psychický vývoj nezletilých, a to v oblasti formování identity a sebe hodnoty, v oblasti emočního vývoje, sociálních dovedností a vztahu k autoritám. Znalkyně dovodila, že ponechání nezletilých ve výlučné péči matky není v současné době v jejich zájmu. Odejmutí dětí z péče matky je v dané fázi vývoje nezletilých odůvodnitelné a žádoucí. Přání nezletilých žít v péči otcovské babičky nyní vychází z opakovaně deklarovaného prožitku přijetí, klidu, bezpečí a předvídatelnosti, který s jejím prostředím spojují. Prostředí u babičky je vnímáno jako ochranné, emočně přívětivé a respektující.

Současně v projevech dětí byla zaznamenána jejich potřeba být spolu, zůstat jako sourozenecká skupina a nebýt odděleni, což u babičky je zajištěno. U dětí byla zachycena jasná preference prostředí, kde nejsou vystaveny nepřiměřené kontrole, emocionálnímu chladu či spirituálnímu tlaku, který vnímaly u matky. V případné péči otcovské babičky o nezletilé znalkyně neshledala významnější rizika, která by vylučovala nebo zpochybňovala její výchovnou způsobilost. Otcovská babička působí v kontaktu s nezletilými jako emočně dostupná, přiměřeně strukturovaná a ochotná ke spolupráci s institucemi i odborníky. Její výchovné působení je vedeno snahou o porozumění, stabilitu a respekt potřebám dětí. Znalkyně upozornila na významné okolnosti, které mají potenciální vliv na psychický vývoj nezletilých a měly by být při rozhodování soudu reflektovány. Jednak citová vazba nezletilých k otcovské babičce, která pro nezletilé představuje dlouhodobě vytvořený stabilní, důvěrný a bezpečný vztah. Další významnou okolností je konfliktní vztah mezi matkou a babičkou. Mezi nimi přetrvává zjevné napětí, jehož důsledkem je omezená vzájemná komunikace a spolupráce. Proto znalkyně doporučila zaměřit se v budoucnu na zprostředkování komunikace prostřednictvím mediace nebo facilitované spolupráce, pokud bude jakákoliv forma kontaktu mezi matkou a babičkou zachována. Další rizikovou okolnost označila znalkyně silný náboženský rámec výchovy ze strany matky. Výchovný přístup matky je silně formován náboženskými a komunitními hodnotami společenství. Tento přístup může u dětí vzbuzovat pocity tlaku, ambivalence nebo zmatku. Další rizikovou významnou okolností je narušený kontakt s matkou a ztráta důvěry. Podle výpovědí dětí i záznamu z interakcí došlo u nezletilých k významnému narušení důvěry k matce, mimo jiné v důsledku epizodálních separací, problematických výchovných postupů a rigidního režimu. Tento rozpor aktuálně neumožňuje bezpečné navázání výchovného vztahu a návrat do péče matky by mohl vést k regresi nebo destabilizaci jejich vývoje. Za další významnou okolnost znalkyně označila stabilní rodinné zázemí u babičky a jejího manžela. Otcovská babička spolu se svým manželem vytváří prostředí, které je z hlediska emoční podpory každodenní péče i školní spolupráce stabilní a funkční. Děti zde mají vytvořený režim, pravidelný kontakt s otcem a podmínky pro zdravý vývoj. Z výsledku znalkyně bylo zjištěno, že před ústním jednáním 24. 7. 2025 se děti k matce hlásí, s matkou před jednací síní komunikovaly, políbily se, na matku reagovaly pozitivně. Znalkyně připustila, že došlo k určitému zklidnění celé situace. Doporučila matce, aby na sobě aktivně zapracovala, aby získala náhled na své dosavadní výchovné působení na nezletilé. Z vyšetření nezletilých znalkyně konstatovala, že pokud jde o otce, nezletilý Štefan k němu má negativní vztah, mladší sourozenci však mají vazbu k otci jednoznačně pozitivní a na kontakty s otcem se těší.

9. Podle § 16 ZŘS odpadne-li důvod pro vedení řízení, soud řízení zastaví i bez návrhu.
10. Podle § 913/1 OZ pro určení rozsahu výživného jsou rozhodné odůvodněné potřeby oprávněného a jeho majetkové poměry, jakož i schopnosti, možnosti a majetkové poměry povinného.
11. Podle § 913/2 OZ při hodnocení schopností, možností a majetkových poměrů povinného je třeba také zkoumat, zda se povinný nevzdal bez důležitého důvodu výhodnějšího zaměstnání či výdělečné činnosti nebo majetkového prospěchu, popřípadě, zda nepodstupuje přiměřená majetková rizika. Dále je třeba přihlídnout k tomu, že povinný o oprávněného osobně pečuje a k míře, v jaké tak činí; přihlídnou se popřípadě i k péči o rodinnou domácnost.
12. Podle § 923/1 OZ změní-li se poměry, může soud změnit dohodu a rozhodnutí o výživném pro nezletilé dítě, které nenabylo plné svéprávnosti.

13. Podle § 925 odst. 1 OZ vyžaduje-li to zájem na řádné výchově dítěte a neučiní-li tak orgán sociálněprávní ochrany dětí, může soud stanovit nad dítětem dohled a provádět jej za součinnosti školy, OSPOD, popřípadě dalších institucí a osob, které působí zejména v místě bydliště nebo pracoviště dítěte.
14. Podle § 925 odst. 2 OZ soud sleduje, zda je dodržováno výchovné opatření, o kterém rozhodl a hodnotí jeho účinnost zpravidla v součinnosti s OSPOD, popřípadě dalšími osobami.
15. Podle § 958 OZ nemůže-li o dítě osobně pečovat žádný z rodičů ani poručník, může soud svěřit dítě do osobní péče pěstounovi. Pěstounská péče má přednost před péčí o dítě v ústavní výchově. Soud může svěřit dítě do pěstounské péče i na přechodnou dobu. Podrobnosti stanoví jiný zákon.
16. Podle § 961/1 OZ svěřením dítěte do pěstounské péče nemá vliv na trvání vyživovací povinnosti rodičů k dítěti.
17. Podle § 961/2 OZ náleží-li dítěti příspěvek na úhradu jeho potřeb podle jiného zákona, přichází právo dítěte na stát.
18. Podle § 962/1 OZ kdo se má stát pěstounem, musí skýtat záruky řádné péče, mít bydliště na území České republiky a musí souhlasit se svěřením dítěte do pěstounské péče.
19. Podle § 962/2 OZ ujala-li se osobní péče o dítě osoba příbuzná nebo dítěti blízká, dá jí soud přednost před jinou osobou, ledaže to není v souladu se zájmy dítěte.
20. Podle § 966 odst. 1 OZ pěstoun je povinen a oprávněn o dítě osobně pečovat.
21. Podle § 966 odst. 2 OZ pěstoun při výchově dítěte vykonává přiměřeně povinnosti a práva rodičů. Je povinen a oprávněn rozhodovat jen o běžných záležitostech dítěte, v těchto záležitostech dítě zastupovat a spravovat jeho jmění. Má povinnost informovat rodiče dítěte o jeho podstatných záležitostech. Vyžadují-li to okolnosti, stanoví další povinnosti a práva pěstouna soud.
22. Podle § 23 ZŘS bylo-li možné zahájit řízení i bez návrhu a v řízení ve statusových věcech manželských a partnerských, nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení podle výsledku řízení. Náhradu nákladů řízení lze přiznat, odůvodňují-li to okolnosti případu.
23. V daném případě soud na základě návrhu otcovské babičky ze dne 24. 4. 2024 řešil především otázku případného odnětí nezletilých z péče matky. Bylo prokázáno, že zdejší soud naposledy v roce 2021 rozhodl o svěřením nezletilých do péče matky a úpravě výživného otce na nezletilé. V dubnu 2024 však došlo k významné okolnosti, kdy nezletilí projevíli důrazné přání odejít z péče matky a žít nadále u otcovské babičky, která nezletilé přijala a převzala je do péče i na základě předběžného opatření soudu. Důvodem odmítání matky nezletilými bylo výchovné působení matky a jejího partnera pana Petra Tomana, se kterým matka sdílí společnou domácnost. Děti zmiňovaly opakovaně při realizovaných pohovorech, že vůči nim docházelo k nepřiměřeným trestům, a to i fyzickým, jako byl výprask, dlouhé klečení apod. Matka vyjádření nezletilých zpochybňovala s tím, že nezletilí jsou ovlivněni otcovskou babičkou, která jim naopak poskytla velmi volný režim. Proto soud zadal vypracování znaleckého posudku v oboru zdravotnictví, odvětví klinické psychologie, kde znalkyně zcela jednoznačně zhodnotila dosavadní výchovné působení matky jako poškozující psychický vývoj nezletilých mající za následek narušení vazeb mezi nezletilými a matkou. Znalkyně vytkla matce její výchovné přístupy k nezletilým i související emoční labilitu, citovou závislost na partnerovi a chybějící náhled na dosavadní výchovné působení. Znalkyně ponechání nezletilých v péči matky označila za rizikové, neodpovídající zájmům nezletilých. Na základě uvedených důkazů, tedy přání nezletilých, potvrzované

opakovanými pohovory s opatrovníkem, znalecký posudek a výslech znalce, soud dospěl k závěru, že je na místě odejmutí dětí z péče matky. Otec nezletilých v daném okamžiku je v dlouhodobém výkonu trestu odnětí svobody, konec trestu má stanoven až na rok 2028, tedy převzetí nezletilých do péče otce je vyloučeno. Je tedy zřejmé, že ani jeden z rodičů není v daném okamžiku schopen péči o nezletilé v jejich zájmu zajistit. Pokud tedy projevila zájem o převzetí nezletilých do péče otcovská babička, soud konstatuje, že ze znaleckého posudku byly její výchovné předpoklady hodnoceny jednoznačně pozitivně s tím, že ve výchově nezletilých je doplňována svým manželem, který není biologickým dědečkem nezletilých. Znalkyně doporučila, aby nezletilí byli svěřeni do péče otcovské babičky, která pro nezletilé představuje zejména zázemí, jistotu, předvídatelnost, pocit bezpečí, ale i vděku za převzetí do péče v době, kdy v této péči matka jednoznačně selhala. Proto soud návrhu otcovské babičky vyhověl a nezletilé do její pěstounské péče svěřil. V souvislosti se svěřením nezletilých do pěstounské péče otcovské babičky a odnětí z péče matky soud řešil otázku úpravy vyživovací povinnosti rodičů k nezletilým. Bylo prokázáno, že oba rodiče plní vyživovací povinnost pouze k nezletilým, kteří jsou zdraví a potřeby mají běžné. Nezletilí Josef a Václav chodí do základní školy, přičemž Josef jde do druhé třídy a Václav do čtvrté třídy. Nezletilý Štefan k 1. září 2025 nastoupil do prvního ročníku na Střední průmyslovou školu elektro. Matka nemá žádný majetek. Do září 2024 matka podnikala, podnikání však ukončila, neboť měla příliš vysoké odvody a podnikání se jí nevyplácelo. Nastoupila do evidence na úřadu práce, poté na dohodu o pracovní činnosti pracovala pro společnost Emona Kroni, s r. o. Protože zde dosahovala nízkého příjmu, opět se zaevidovala na úřad práce, kde jí bylo přiznáno hmotné zabezpečení. K 1. září 2025 pak nastoupila k současnému zaměstnavateli Energo služby, kde očekává příjem kolem 21 000 Kč hrubého měsíčně. Matka má přiznán příspěvek na bydlení, žije ve společné domácnosti s partnerem, který pobírá invalidní důchod a má příjem z podnikání, které převzal po matce. Z vyjádření matky na domácnost přispívá partner částkou 8 000 Kč měsíčně. S ohledem na výše uvedené má soud za to, že matce nelze upravit výživné, které by odpovídalo odůvodněným potřebám nezletilých, ale spíše v symbolické výši, neboť matka se objektivně významně snaží zachovat kontakt s nezletilými, což je spojeno s náklady, kdy v rámci realizace styků matka nezletilým rovněž přispívá. Proto za přiměřené výživné ohledně matky soud považuje částku 200 Kč měsíčně vůči každému z nezletilých. Soud matce upravil výživné na nezletilé Václava a Štefana s účinností od 1. 5. 2024, kdy byl na nezletilé přiznán příspěvek na úhradu potřeb dítěte, a na nezletilého Josefa s účinností od 1. 10. 2024. Takovouto úpravou výživného došlo ke vzniku dluhu na výživném vůči nezletilým Štefanovi a Václavovi za období od 1. 5. 2024 do 31. 8. 2025 ve výši 200 Kč za každý měsíc vůči každému z nich, tedy celkový dluh na výživném činí vůči každému z nich celkem 3 200 Kč. Soud uložil matce, aby tento dluh uhradila, stejně jako běžné výživné, k rukám orgánu, který podle zvláštních předpisů vyplácí příspěvek na úhradu potřeb dítěte, dlužné výživné pak nejpozději do 31. 3. 2026. Pokud jde o nezletilého Josefa, dluh na výživném vznikl za období od 1. 10. 2024 do 31. 8. 2024, a to v celkové výši 2 200 Kč s tím, že matka ho má povinnost uhradit k rukám výše uvedeného orgánu ve stejné lhůtě, to je do 31. 3. 2026. Pokud jde o otce, otci bylo naposledy upravováno výživné v roce 2021. Na nezletilého Štefana ve výši 2 000 Kč měsíčně a na nezletilé Václava a Josefa na každého ve výši 1 000 Kč měsíčně s účinností od 1. 7. 2019. Je zcela zřejmé, že od uvedeného období potřeby dětí vzrostly, a to přirozenou cestou v souvislosti s věkem, na což dosud úprava výživného nijak nereagovala. V době posledního rozhodování o výživném chodil Štefan do sedmé třídy základní školy, aktuálně se již připravuje na budoucí povolání, což rovněž

znamená významné zvýšení jeho nákladů. Nezletilý Václav měl jít do první třídy základní školy, aktuálně nastupuje do čtvrté třídy, a nezletilý Josef chodil do mateřského centra, aktuálně již jde do druhé třídy základní školy. Tedy aktuální potřeby nezletilých odůvodňují vyšší úpravu výživného než při posledním rozhodování. Matka v době poslední úpravy měla rodičovský příspěvek 3 800 Kč měsíčně a příjem z brigády 10 000 Kč měsíčně. Aktuálně matka ve sledovaném období podnikala s příjmem kolem 10 000 Kč měsíčně, byla v evidenci uchazečů o zaměstnání s nárokem na hmotné zabezpečení a byla zaměstnána s příjmem kolem 15 000 Kč měsíčně. Aktuálně nastoupila do zaměstnání, kde očekává příjem 21 000 Kč hrubého měsíčně. Zároveň je třeba přihlídnout k tomu, že sdílí společnou domácnost s partnerem. Situace matky se tedy mírně zlepšila. Otec v době posledního rozhodování o výživném neměl žádné sociální dávky od úřadu práce. Pracovní poměry opakovaně končil ve zkušební době. Sam však uvedl, že je schopen hradit celkem 4 000 Kč měsíčně na výživu dětí. Podle potvrzení bývalých zaměstnavatelů dospěl soud k závěru, že je schopen zajistit si příjem kolem 14 000 Kč měsíčně. Aktuální situace otce je, že otec je ve výkonu trestu odnětí svobody nepřetržitě od ledna 2024, je pracovně zařazen. Příjem dle účastnické výpovědi otce činí kolem 17 000 Kč měsíčně, avšak proti příjmu otce jsou uvedeny exekuce. Před nástupem výkonu trestu odnětí svobody otec měl zajištěn příjem z tzv. brigád načerno, který odhadl na 15–16 000 Kč měsíčně, kdy pracoval jako zedník. S ohledem na výše uvedené má soud za to, že v daném okamžiku lze otci upravit výživné, a to ve výši 2 500 Kč měsíčně na nezletilého Štefana a 1 500 Kč měsíčně na nezletilé Václava a i Josefa. Takovouto úpravou výživného došlo vůči nezletilým Štefanovi a Václavovi ke vzniku dluhu na výživném za období od 1. 5. 2024 do 31. 8. 2025, a to vůči nezletilému Štefanovi ve výši celkem 40 000 Kč a vůči nezletilému Václavovi ve výši 24 000 Kč. S ohledem na výši těchto dluhů pak soud otci poskytl lhůtu k jejich úhradě, a to do 31. 12. 2026. V případě nezletilého Josefa došlo ke vzniku dluhu na výživném za období od 1. 10. 2024 do 31. 8. 2025 ve výši celkem 16 500 Kč. Otec je povinen tento dluh uhradit nejpozději do 31. 12. 2026. Běžné výživné i dluh na výživném je otec povinen uhradit k rukám orgánu, který podle zvláštních předpisů vyplácí příspěvek na úhradu potřeb dítěte. Na základě návrhu otcovské babičky ze 7. 10. 2024 soud řešil otázku úpravy styku matky s nezletilými. Na základě vyjádření otcovské babičky i matky při ústním jednání, kdy obě potvrdily, že v daném okamžiku není nutné řešit úpravu styku rozhodnutím soudu, ale věc ponechat na mimosoudní dohodě otcovské babičky a matky s tím, že matka byla poučena o možnosti podat k soudu návrh na úpravu styku s dětmi, soud řízení o tomto návrhu zastavil, neboť dle výše uvedeného ustanovení z.ř.s. k dalšímu vedení tohoto řízení odpadl důvod. Na základě usnesení o zahájení řízení ze dne 10. 10. 2024 pak soud řešil otázku případného přijetí výchovného opatření, a to stanovení dohledu nad péčí o děti. V průběhu řízení bylo soudu prokázáno, že v případě všech nezletilých se vyskytují rizikové okolnosti, které mohou vývoj nezletilých významným způsobem i negativně ovlivnit. V případě nezletilého Štefana se jedná o skutečnost, že nezletilý jednak významně odmítá kontakt s matkou, má narušen i vztah s otcem, další okolností je, že se rozhodl přerušit studium učebního oboru obráběč a nastoupit na střední školu a studovat obor IT. Je nepochybné, že v zájmu nezletilého je sledovat vývoj vztahu mezi nezletilým a jeho rodiči s cílem jejich zlepšení, a nepochybně i soustavnou přípravu nezletilého na budoucí povolání. V případě nezletilého Václava soud zaznamenal zhoršení prospěchu nezletilého ve škole, zanedbanou logopedickou péčí, nezbytnost péče o životosprávu nezletilého, neboť došlo k velmi významnému nárůstu jeho hmotnosti. Rovněž je nezbytné, aby došlo k intenzivní spolupráci s odborníky, zejména v oboru psychologie, aby nezletilý měl

možnost zlepšit svůj vztah s matkou. Dále sledování přípravy nezletilého do školy s cílem zlepšení jeho prospěchu i motivace k docházce do školy. V případě nezletilého Josefa jsou shledány problémy prakticky totožné jako u nezletilého Václava. Proto soud rozhodl o stanovení dohledu nad nezletilými s tím, že zprávy o dohledu budou soudu poskytovány vždy k poslednímu dni v měsíci. Tyto zprávy budou zaměřeny na docházku nezletilých do školy, na jejich mimoškolní aktivity, vývoj prospěchu a péči o zdravotní stav nezletilých, zejména pokud jde o psychoterapii, logopedii a kontakty nezletilých s matkou a jejich hodnocení, na kvalitu výchovného prostředí u otcovské babičky a podobně. Na základě návrhu otce ze dne 3. 1. 2025 na rozšíření práv pěstouna, kdy otec požadoval udělení souhlasu ke změně školy nezletilého Josefa nezletilého Václava, soud tento návrh zamítl. Bylo prokázáno z účastnické výpovědi otcovské babičky, ale i matky, že se nevyskytla situace, která by svědčila o tom, že otec a matka nejsou ochotni s otcovskou babičkou při zajišťování významných záležitostí nezletilých spolupracovat. Pokud jde o volbu školy, matka vyjádřila v rámci řízení výhrady ke změně školy, zejména s ohledem na svůj zájem s nezletilými se stýkat, což v případě docházky do základní školy v Plzni matka má. Oproti změně základní školy sdělila, že údajně nezletilý Josef projevuje znaky autismu. Za této situace soud důvod k rozšíření práv pěstouna ve smyslu návrhu nenašel, a proto byl návrh zamítnut. V průběhu řízení byl vypracován znalecký posudek. Za jeho vypracování znalkyně uplatnila nárok na odměnu ve výši 59 100 Kč, která byla proplacena z rozpočtových prostředků soudu, a za účast při jednání uplatnila nárok na odměnu ve výši 2 000 Kč, která byla proplacena rozpočtových prostředků soudu. Došlo tak ke vzniku nákladů řízení, které zálohově hradil stát. S ohledem na předmět řízení soud rozhodl tak, že tyto náklady budou hradit všichni účastníci, tedy otec, matka i otcovská babička rovným dílem, to je každý 1/3, s tím, že konkrétní částka a lhůta splatnosti budou opraveny samostatným usnesením.

24. Náklady účastníkům soud nepřiznala, neboť nezjistil okolnost, která by jejich přiznání odůvodňovala.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání ke Krajskému soudu v Plzni prostřednictvím Okresního soudu Plzeň – město ve lhůtě do 15ti dnů od doručení písemného vyhotovení rozsudku.

Plzeň 2. září 2025

Mgr. Dobroslava Žižková, v.r.3
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje Jaroslava Tesařová

USNESENÍ

Okresní soud Plzeň-město rozhodl samosoudkyně Mgr. Dobroslavou Žižkovou ve věci

nezletilých: **Štefan Rácz**, narozený 23. 11. 2007
Václav Rácz, narozený 18. 12. 2013
Josef Rácz, narozený 19. 8. 2016
 zastoupených Statutárním městem Plzeň jako kolizním opatrovníkem

dětí rodičů: **Lucia Jeleňová**, narozená 3. 6. 1981
 bytem Koperníkova 15, Plzeň

Štefan Rácz, narozený 20. 9. 1984
 t. č. Věznice Plzeň-Bory VTOS

za účasti: **Blanka Holéczyová**, narozená 22. 6. 1966
 bytem Benešova třída 1122, Nýřany
 jako navrhovatelky-babička nezletilých ze strany otce
 zastoupená Evou Liškovou, narozenou 24. 12. 1975
 bytem Benešova třída 347, Nýřany, jako obecným zmocněncem

Okresní státní zastupitelství Plzeň-město
 se sídlem Klicperova 662/13, Plzeň

o svěření nezletilých do pěstounské péče
 o rozšíření práv pěstouna
 o úpravu styku nezletilých s matkou
 o nákladech řízení zálohově placených státem

o přijetí výchovného opatření
 o úpravu výživného na nezletilé

takto:

- I. Matka nezletilých dětí Lucia Jeleňová, narozená 3. 6. 1981, je povinna zaplatit státu náklady řízení ve výši 13 366,70 Kč do šesti měsíců od právní moci tohoto usnesení na účet Okresního soudu Plzeň-město.
- II. Otec nezletilých dětí Štefan Rácz, narozený 20. 9. 1984, je povinen zaplatit státu náklady řízení ve výši 20 366,70 Kč do šesti měsíců od právní moci tohoto usnesení na účet Okresního soudu Plzeň-město.
- III. Otcovská babička Blanka Holéczyová, narozená 22. 6. 1966, je povinna zaplatit státu náklady řízení ve výši 13 366,70 Kč do šesti měsíců od právní moci tohoto usnesení na účet Okresního soudu Plzeň-město.

Odůvodnění:

Rozsudkem Okresního soudu Plzeň-město č.j. 99 P 96/2020-846 ze dne 2. 9. 2025 dle výroku XIII. bylo uloženo otci, matce a otcovské babičce uhradit na účet Okresního soudu Plzeň-město náklady řízení zálohově hrazených státem, a to každý jednu třetinu těchto nákladů.

Ve věci byl dne 1. 6. 2025 vypracován znalecký posudek, za jehož zpracování byla vyúčtována odměna v celkové výši 59 100 Kč a rovněž se znalkyně účastnila ústního jednání dne 24. 7. 2025, za které uplatnila nárok na odměnu ve výši 2 000 Kč.

Usnesením ze dne 20. 9. 2024, č.j. 99 P 96/2020-442, byla matce, otcovské babičce a otci uložena povinnost zaplatit zálohu na náklady důkazu znaleckým posudkem ve výši každý 7 000 Kč. Otcovská babička zálohu uhradila dne 15. 10. 2024 a matka dne 22. 11. 2024.

Dle ust. § 148 odst. 1 o.s.ř. stát má podle výsledků řízení proti účastníkům právo na náhradu nákladů řízení, které platil, pokud u nich nejsou předpoklady pro osvobození od soudních poplatků.

S ohledem na výše uvedený rozsudek byla tímto usnesením určena matce, otci a otcovské babičce povinnost uhradit na účet Okresního soudu Plzeň-město každý 1/3 z částky 61 100 Kč; tj. každý 20 366,70 Kč.

Vzhledem k tomu, že matka a otcovská babička uhradily zálohu, každá ve výši 7 000 Kč, jsou povinny doplatit náklady řízení ve výši 13 366,70 Kč. Otec je povinen uhradit náklady řízení ve výši 20 366,70 Kč, a to do šesti měsíců od právní moci tohoto usnesení na účet Okresního soudu Plzeň-město.

Poučení:

Proti tomuto usnesení lze podat odvolání do 15 dnů od jeho písemného doručení ke Krajskému soudu v Plzni, prostřednictvím Okresního soudu Plzeň-město.

Plzeň 19. září 2025

Mgr. Dobroslava Žižková, v.r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje Jaroslava Tesařová

DOŠLO 16 -02- 2026

krát: příl. kolky:

Toto rozhodnutí nabylo právní moci:
výrok dne 24. 2. 2026

výrok dne

a je vykonatelné dnem II - 1. 2. 2026

II - 2. 30. 11. 2026

II - 3. - 1. 3. 2026

V Plzni

dne 18. 03. 2026

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Jiřího Levého a soudců Mgr. Jiřiny Hronkové a Mgr. Martina Šebka ve věci

dříve nezletilého:

Štefan Rác, narozený dne 23. 11. 2007
bytem Benešova třída 1122, 330 23 Nýřany

a nezletilých:

Václav Rác, narozený dne 18. 12. 2013
Josef Rác, narozený dne 19. 8. 2016
oba bytem Benešova třída 1122, 330 23 Nýřany
oba zastoupení opatrovníkem statutárním městem Plzeň
sídlem nám. Republiky 1, 301 00 Plzeň

dětí rodičů:

Lucia Jeleňová, narozená dne 3. 6. 1981
bytem Koperníkova 772/15, 301 00 Plzeň
Štefan Rác, narozený dne 20. 9. 1984
trvale bytem Benešova třída 295, 330 23 Nýřany

za účasti

navrhovatelů:

Blanka Holéczyová, narozená dne 22. 6. 1966
bytem Benešova třída 1122, 330 23 Nýřany
zastoupená Evou Liškovou, narozenou dne 24. 12. 1975
bytem Benešova třída 347, 330 23 Nýřany
ČR – Úřad práce České republiky, IČO 72496991
sídlem Dobrovského 1278/25, 170 00 Praha 7

o úpravu poměrů nezletilých

o odvolání matky proti rozsudku Okresního soudu Plzeň-město ze dne 2. září 2025, č. j. 99 P 96/2020-846, ve spojení s usnesením Okresního soudu Plzeň – město ze dne 19. září 2025, č. j. 99 P 96/2020-860,

Shodu s prvopisem potvrzuje Iveta Černá.

takto:

- I. Odvolací řízení o odvolání matky se v tom rozsahu, v jakém se odvolání týká dříve nezletilého Štefana Rácze, narozeného dne 23. 11. 2007, zastavuje.
- II. Rozsudek soudu prvního stupně se v tom rozsahu, v jakém se týká nezletilých Václava Rácze, narozeného 18. 12. 2013, a Josefa Rácze, narozeného 19. 8. 2016, v odvoláním dotčené části, tedy ve výrocích I, II, V a IX, potvrzuje, a to v případě výroku I v tom správném znění, že se nezletilí svěřují do pěstounské péče otcovské babičky Blanky Holéczyové, narozené 22. 6. 1966, a dále s tím doplněním, že výroky V a IX se mění ve výroku II o výživném rozsudek Okresního soudu Plzeň-město ze dne 13. 1. 2021, č. j. 99 P 96/2020-167, a ve výrocích III, IV, VI, VII, VIII a X se mění tak, že:
 1. Matka je povinna platit výživné s účinností od 1. 5. 2024 do 30. 9. 2024 nezletilému Václavovi ve výši 200 Kč měsíčně, s účinností od 1. 10. 2024 do 31. 1. 2025 nezletilému Václavovi ve výši 2 000 Kč měsíčně a nezletilému Josefovi ve výši 1 400 Kč měsíčně, s účinností od 1. 2. 2025 do 31. 8. 2025 nezletilému Václavovi ve výši 300 Kč měsíčně a nezletilému Josefovi ve výši 200 Kč měsíčně a s účinností od 1. 9. 2025 nezletilému Václavovi ve výši 1 000 Kč měsíčně a nezletilému Josefovi ve výši 700 Kč měsíčně, které je splatné vždy do každého 15. dne měsíce, za který se výživné platí, k rukám orgánu, který podle zvláštních právních předpisů vyplácí příspěvek na úhradu potřeb dítěte.
 2. Dlužné výživné za období od 1. 5. 2024 do 31. 1. 2026 pro nezletilého Václava ve výši 16 100 Kč a za období od 1. 10. 2025 do 31. 1. 2026 pro nezletilého Josefa ve výši 10 500 Kč je matka povinna zaplatit k rukám orgánu, který podle zvláštních právních předpisů vyplácí příspěvek na úhradu potřeb dítěte, ve lhůtě devíti měsíců ode dne právní moci tohoto rozsudku.
 3. Dlužné výživné za období od 1. 5. 2024 do 31. 1. 2026 pro nezletilého Václava ve výši 31 500 Kč a za období od 1. 10. 2024 do 31. 1. 2026 pro nezletilého Josefa ve výši 24 000 Kč je otec povinen zaplatit k rukám orgánu, který podle zvláštních právních předpisů vyplácí příspěvek na úhradu potřeb dítěte, ve lhůtě jednoho roku ode dne právní moci tohoto rozsudku.
- III. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení před soudy obou stupňů.
- IV. Matce se ukládá povinnost nahradit České republice náklady řízení placené státem v částce 13 366,70 Kč, která jí byla již na účet Okresního soudu Plzeň – město zaplacená, a ve zbývajícím rozsahu Česká republika právo na náhradu nákladů řízení placených státem nemá.

Odůvodnění:

1. Soud prvního stupně rozsudkem ze dne 2. září 2025, č. j. 99 P 96/2020–846, tehdy všechny nezletilé Štefana, Václava a Josefa svěřil do pěstounské péče otcovské babičky, navrhovatelky Blanky Holéczyové, čímž změnil rozsudek Okresního soudu Plzeň-město ze dne 13. 1. 2021 sp. zn. 99 P 96/2020 (výroky I a II), dále uložil oběma rodičům povinnost přispívat na výživu dětí, a to s účinností od 1. 5. 2024 na tehdy nezletilého Štefana a nezletilého Václava matce částkou 200 Kč měsíčně pro každého z nich a otci částkou 2 500 Kč měsíčně na tehdy nezletilého Štefana a částkou 1 500 Kč měsíčně na nezletilého Václava a dále s účinností od 1. 10. 2024 na nezletilého Josefa matce částkou 200 Kč měsíčně a otci částkou 1 500 Kč měsíčně, vždy k rukám orgánu,

Shodu s prvopisem potvrzuje Iveta Černá.

který podle zvláštních předpisů vyplácí příspěvek na úhradu potřeb dítěte, do každého 15. dne měsíce předem, oběma rodičům také uložil povinnost zaplatit dluh na výživném, a to pro tehdy nezletilého Štefana a nezletilého Václava za období od 1. 5. 2024 do 31. 8. 2025 matce ve výši 3 200 Kč pro každého z nich a otci ve výši 40 000 Kč pro tehdy nezletilého Štefana a 24 000 Kč pro nezletilého Václava a pro nezletilého Josefa za období od 1. 10. 2024 do 31. 8. 2025 matce ve výši 3 200 Kč a otci ve výši 16 500 Kč, přičemž dluh na výživném matce uložil zaplatit do 31. 3. 2026 a otci do 31. 12. 2026 k rukám orgánu, který podle zvláštních předpisů vyplácí příspěvek na úhradu potřeb dítěte (výroky III až X), řízení o návrhu babičky ze strany otce ze dne 7. 10. 2024 na úpravu styku nezletilých s matkou zastavil (výrok XI), nad nezletilými stanovil dohled, který bude vykonáván tak, že vždy k poslednímu dni v měsíci bude soudu příslušným OSPOD podle místa bydliště nezletilých poskytována písemná zpráva (výrok XII), návrh otce ze dne 3. 1. 2025 na rozšíření práv pěstouna zamítl (výrok XIV), otci, matce i otcovské babičce uložil povinnost na účet Okresního soudu Plzeň-město uhradit na náhradu nákladů řízení zálohově hrazených státem každému 1/3 těchto nákladů s tím, že výše náhrady a lhůta splatnosti budou upraveny samostatným usnesením (výrok XIII) a žádnému z účastníků nepřiznal právo na náhradu nákladů řízení (výrok XV).

2. Usnesením ze dne 19. září 2025, č. j. 99 P 96/2020–860, dále soud prvního stupně výši nákladů řízení placených státem, které je povinna zaplatit matka a babička, stanovil na částku 13 366,70 Kč, a které je povinen zaplatit otec, na částku 20 366,70 Kč, přičemž všem uložil povinnost zaplatit tyto částky do šesti měsíců od právní moci tohoto usnesení.
3. Proti rozsudku soudu prvního stupně podala si matka včasné odvolání, a to výslovně jen proti jeho výroku I o svěření všech tehdy nezletilých dětí do pěstounské péče otcovské babičky. Své odvolání odůvodnila tím, že rozhodnutí soudu prvního stupně neodpovídá nejlepšímu zájmu nezletilých dětí ve smyslu § 875 a násl. o. z. a čl. 3 Úmluvy o právech dítěte, jelikož děti mají právo být vychovávány především svými rodiči, pokud tomu nebrání závažné důvody. Dle matky přitom její poměry umožňují, aby o děti pečovala, jelikož je od 1. 9. 2025 zaměstnána u společnosti EnergoSlužby, s.r.o., kde dosahuje stabilního příjmu, s ohledem na zkrácený pracovní úvazek je však schopna se nezletilým dostatečně věnovat, její bytové zázemí je bez závad a rovněž její zdravotní stav jí umožňuje plnohodnotně o děti pečovat. Se synem Josefem je ve velmi intenzivním kontaktu, často u ní pobývá i několik dní v týdnu a mají spolu vzájemně blízký vztah, rovněž se syny Václavem a Štefanem udržuje pravidelný kontakt, snaží se posilovat jejich důvěru a vytvářet stabilní rodinné prostředí. V případě přetrvávajících obtíží je připravena spolupracovat s odborníky a již nyní spolupracuje s Poradnou pro ženy Plzeň, se službou SOS Archa Diakonie Západ a také pravidelně s dětmi dochází do SVP, kde společně pracují na obnovení výchovných a rodinných vazeb. Znalecký posudek vypracovaný ve věci sice hodnotil její výchovné předpoklady jako snížené, avšak od jeho vypracování došlo k zásadním změnám, jelikož stabilizovala své bydlení, pracovní poměr i vztahy s dětmi. Soud by měl dle matky zohlednit zejména aktuální stav, a nikoli výhradně minulost. Závěrem matka zdůraznila, že po celý rok usilovně pracovala na zlepšení podmínek jak bytových, tak svých vlastních výchovných kompetencí, veškerá doporučení soudu či OSPODu realizovala, přesto soud prvního stupně vyšel vstříc výchově v pěstounské péči, i když je nyní jediný dostupný rodič, který je schopen přijmout svá práva a povinnosti. Pro případ, že by přesto odvolací soud shledal, že zatím nelze svěřit děti výlučně do její péče, navrhla zvážit jinou formu péče, například střídavou péči mezi ní a pěstounkou či širší úpravu styku, než připustil soud prvního stupně, případně by dle matky měl odvolací soud rozsudek soudu prvního stupně zrušit a věc mu vrátit k dalšímu řízení.
4. Navrhovatelka Blanka Holéczyová i otec nezletilých dětí navrhli rozsudek soudu prvního stupně potvrdit jako věcně správný, stejně jako Česká republika – Úřad práce České republiky v otázce výživného.

5. Opatrovník nezletilých Václava a Josefa v rámci odvolacího řízení podal zprávu ohledně aktuálního vývoje péče o děti, zdůraznil významný posun u matky nejen od zpracování znaleckého posudku, ale i od vydání napadeného rozsudku, nicméně vlastní rozhodnutí ve věci ponechal na úvaze odvolacího soudu.
6. Odvolací soud nejprve k otázce rozsahu přezkumu napadeného rozsudku soudu prvního stupně uvádí, že matkou byl rozsudek soudu prvního stupně výslovně napaden pouze v jeho výroku I, kterým byli všichni tehdy nezletilí synové svěřeni do pěstounské péče otcovské babičky, tedy ve výroku týkajícím se péče o nezletilé děti. Na výroku o péči jsou ale závislé výroky o výživném pro děti ze strany jejich rodičů, a proto odvolacímu přezkumu podléhaly dle § 212 písm. a) o. s. ř. s přihlédnutím k § 28 odst. 2 z. ř. s. rovněž výroky o stanovení výživného. Naproti tomu za závislé výroky na rozhodnutí o péči nelze již považovat výroky o zastavení řízení o návrhu babičky nezletilých na úpravu styku matky s dětmi, dále o dohledu nad nezletilými, neboť jde o výchovné opatření, které může být uloženo samostatně bez rozhodnutí o úpravě péče o nezletilé děti, a nakonec i o zamítnutí návrhu otce na rozšíření práv pěstouna (k rozhodnutí o změně školy nezletilých).
7. S ohledem na to také za účastníka odvolacího řízení nepovažoval odvolací soud státní zastupitelství, které v řízení před soudem prvního stupně jako jeho účastník vystupovalo v otázce uložení ochranného opatření, tedy stanovení dohledu nad nezletilými, neboť ve výroku o uložení tohoto ochranného opatření nebyl rozsudek soudu prvního stupně odvolacím soudem přezkoumáván (odvolací soud se v tomto směru zcela ztotožnil se stanoviskem Okresního státního zastupitelství Plzeň-město ze dne 1. 10. 2025 ohledně jeho další účasti v řízení).
8. Odvolací soud dále jako s účastníkem řízení nejednal ani s insolvenčním správcem otce, jelikož insolvenční řízení otce v době odvolacího řízení sice ještě probíhalo, nicméně nedošlo dosud ke schválení oddlužení otce, a naopak se očekávalo, že k jeho schválení nedojde a insolvenční řízení bude zastaveno, k čemuž následně také usnesením Krajského soudu v Plzni ze dne 27. ledna 2026, č. j. KSPL 56 INS 11352/2025-B-11, došlo.
9. Odvolací soud tedy odvolání matky projednával za účasti nyní již zletilého Štefana, nezletilých Václava a Josefa, zastoupených jejich kolizním opatrovníkem, obou rodičů, navrhovatelky a České republiky – Úřadu práce České republiky, jako orgánu poskytujícího podle zvláštních právních předpisů příspěvek na úhradu potřeb dětí.
10. S ohledem na nabytí zletilosti syna Štefana matka nadále na podaném odvolání ve vztahu k němu netrvala, tedy je vzala zpět, a proto odvolací soud pod výrokem I tohoto rozsudku odvolací řízení o odvolání matky v tom rozsahu, v jakém se týká dříve nezletilého Štefana Ráce, postupem dle § 207 odst. 2 o. s. ř. zastavil.
11. Odvolací soud tedy rozsudek soudu prvního stupně nakonec přezkoumal pouze ve vztahu k nezletilým Václavu a Josefovi, a to ve shora vymezeném rozsahu, tedy ve výrocích I až X, a dále v nákladových výrocích XIII a XV, postupem podle § 28 z. ř. s. a dle § 1 odst. 3, odst. 4 z. ř. s. rovněž dle § 212 a násl. o. s. ř., přihlédl k obsahu odvolání matky i ke stanovisku dalších účastníků k jejímu odvolání, a poté, co dokazování doplnil a také zjistil aktuální stanovisko nezletilých Václava a Josefa, dospěl k závěru, že odvolání matky proti výroku I o svěřeni nezletilých Josefa a Václava do pěstounské péče jejich otcovské babičky není důvodné, věcně správné je rovněž rozhodnutí o stanovení výživného otci nezletilých, v případě matky je však třeba zčásti stanovit výživné v jiné výši, než jak to soud prvního stupně učinil (v tomto ohledu odvolací soud dodává, že dle § 28 odst. 2 z. ř. s. mezemi, ve kterých se matka přezkumu rozsudku soudu prvního stupně domáhala, vázán nebyl, tedy i k odvolání matky mohl stanovit jí vyšší výživné ve prospěch nezletilých Josefa a Václava, než soud prvního stupně).
12. Napadeným rozsudkem soud prvního stupně rozhodoval v rozsahu výroků přezkoumávaných

odvolacím soudem o návrhu otcovské babičky na svěřeni tehdy všech tří nezletilých dětí do její pěstounské péče a dále o návrhu České republiky-Úřadu práce České republiky na určení výživného jejich rodičům. Soud prvního stupně provedl jak k otázce péče o nezletilé děti, tak k otázce výživného rozsáhlé dokazování listinnými důkazy, výsledky obou rodičů i navrhovatelky a také znaleckým posudkem znalkyně PhDr. Bc. Martiny Rezkové, kterou rovněž vyslechl. Na základě svých skutkových zjištění z provedených důkazů, která shrnul v odůvodnění napadeného rozsudku a na která odvolací soud na tomto místě pro stručnost odkazuje, s přihlédnutím k přání nezletilých dětí dospěl k závěru, že je na místě smyslu § 958 o. z. nezletilé svěřit do pěstounské péče jejich otcovské babičky, a tím změnit předchozí rozhodnutí soudu o úpravě péče o nezletilé děti, kterým byly v roce 2021 svěřeny do péče svojí matky, jelikož žádný z rodičů aktuálně nemůže osobně o nezletilé děti pečovat. V případě otce překážka, která mu v osobní péči o děti brání, spočívá v tom, že je ve výkonu trestu odnětí svobody. V případě matky je tímto důvodem to, že její výchovné působení poškozovalo psychický vývoj nezletilých, čímž došlo k narušení vazeb mezi nimi a matkou, přičemž ponechání nezletilých v péči matky by bylo i nadále rizikové a neodpovídalo by jejich nejlepšímu zájmu a ani jejich přání potvrzovanému opakovanými pohovory s opatrovníkem. Otcovská babička, do jejíž péče byli oba nezletilí předáni předběžným opatřením již v roce 2024, je naopak osobou, která skýtá záruku řádné péče o oba nezletilé, se svěřením nezletilých do své pěstounské péče souhlasí a vzhledem k tomu, že jde o osobu dětem příbuznou, která péči o nezletilé děti již převzala, má přednost před jinou osobou. Svěřením obou nezletilých do péče otcovské babičky odpovídá i doporučení znalkyně, neboť právě otcovská babička pro ně představuje zázemí, jistotu, předvídatelnost, pocit bezpečí, ale i vděku za převzetí do péče v době, kdy v této péči matka jednoznačně selhala. V souvislosti se svěřením obou nezletilých do pěstounské péče otcovské babičky upravil soud prvního stupně rovněž výživné oběma rodičům k nim s ohledem na jím zjištěné poměry rodičů i nezletilých, a to dle kritérií uvedených v § 913 a násl. o. z. S ohledem na svěřením nezletilých do pěstounské péče a předchozí svěřením nezletilých do péče otcovské babičky předběžným opatřením, kdy otcovské babičce byl již v té době vyplácen příspěvek na úhradu potřeb nezletilých, přešlo právo na výživné z dítěte na stát (§ 961 odst. 2 o. z.), a proto povinnost rodičům hradit výživné stanovil k rukám příslušného orgánu, přičemž rovněž vyčíslil dluh na výživném, který jsou rodiče povinni uhradit. O nákladech řízení účastníků rozhodl dle § 23 z. ř. s. a o nákladech řízení placených státem rozhodl tím způsobem, že je budou hradit otec, matka i otcovská babička rovným dílem, přičemž následně vyčíslil výši této náhrady a stanovil lhůtu k jejímu zaplacení samostatným usnesením, ve kterém zohlednil to, že matkou a otcovskou babičkou byla zaplácena na rozdíl od otce záloha na náklady spojené s vypracováním znaleckého posudku, které ve zbytku platil stát.

13. Pro úplnost odvolací soud uvádí, že na základě návrhu otcovské babičky řešil soud prvního stupně i otázku úpravy styku matky s nezletilými dětmi, nicméně na podkladě vyjádření otcovské babičky i matky při ústním jednání, kdy dle něj obě potvrdily, že v daném okamžiku není nutné řešit úpravu styku rozhodnutím soudu, ale je možné ponechat ji na mimosoudní dohodě otcovské babičky s matkou, řízení o návrhu otcovské babičky zastavil, neboť pro vedení tohoto dalšího řízení odpadl důvod. Jak už výše uvedeno, s ohledem na to, v jakém rozsahu matka výslovně rozhodnutí soudu prvního stupně odvoláním napadla, rozhodnutí o zastavení řízení o návrhu otcovské babičky na úpravu styku matky s dětmi odvolacímu přezkumu nepodléhalo, tudíž správnost závěru soudu prvního stupně o potřebě toto řízení zastavit, odvolací soud nepřezkoumával. Odvolací soud proto také o úpravě styku matky s nezletilými dětmi nerozhodoval a rozhodovat nemohl, neboť o ní ani soudem prvního stupně nebylo věcně rozhodováno.
14. Pokud odvolací soud závěry soudu prvního stupně zhodnotil i ve světle toho, co zjistil z nově provedených listinných důkazů a také z pohovoru s nezletilými Václavem a Josefem, dospěl k závěru, že rozhodnutí soudu prvního stupně ohledně svěřením nezletilých do pěstounské péče

jejich otcovské babičky je věcně správné, a prozatím nelze vyhovět odvolacímu návrhu matky a nezletilé navrátit do její péče (otec péči o nezletilé s ohledem na výkon trestu odnětí svobody převzít nemůže) a ani upravit střídavou péči o nezletilé matkou a jako pěstounkou otcovskou babičkou, která je nadto pojmově vyloučena.

15. Ačkoli matka ve svém odvolání apeluje na to, aby nebylo přihlíženo jen k tomu, co se událo v minulosti, nelze od toho, jakým způsobem matka nezletilé vychovávala a že ve své péči o ně selhala, odhlédnout. Je tomu tak z toho důvodu, že selhání matky v péči o nezletilé syny bylo velmi závažné (matka byla dokonce prošetřována pro podezření ze spáchání zločinu týrání osoby žijící ve společném obydlí, obviněna však nakonec nebyla, neboť její jednání bylo policejním orgánem posouzeno jen jako jednání, které může naplňovat skutkovou podstatu přestupku dle § 59 zákona o sociálně-právní ochraně dětí a věc přestupku byla odložena z důvodu zániku odpovědnosti za přestupek uplynutím lhůty jednoho roku od doby spáchání přestupku – viz odevzdání věci k projednání přestupku ze dne 23. 9. 2025 a usnesení o odložení věci ze dne 29. 10. 2025), jelikož matka nezletilé vychovávala takovým způsobem, včetně nepřiměřených trestů fyzických a ponižujících, že to vedlo až k jejich psychickému poškození, přičemž v důsledku svého přesvědčení o nutnosti přednostně pomoci dalším osobám péči o nezletilé v období před předáním do péče babičky rovněž závažným způsobem zanedbávala, nezletilé ponechala po významnou dobu převážně v péči Petra Tomana, jehož péče o nezletilé však nebyla adekvátní a nezletilými byla vnímána velmi negativně. To vše vyústilo až v přání všech nezletilých dětí (včetně tehdy nezletilého Štefana), aby byly předány do péče otcovské babičky, v jejíž péči je na podkladě předběžného opatření nezletilý Václav už od konce dubna roku 2024 a nezletilý Josef od začátku října roku 2024. Závažnost selhání matky v péči o nezletilé není možné tedy ani v současné době nezohlednit, a to i s přihlédnutím k odborným závěrům znaleckého posudku, které výchovné předpoklady matky hodnotí jako výrazně snížené a návrat dětí k matce za rizikový, zatímco výchovné předpoklady babičky jsou hodnoceny jednoznačně pozitivně a rovněž vztah všech dětí k ní. Otcovská babička je ve svém výchovném působení také pozitivně doplňována svým manželem Jiřím Holéczy, který není biologickým dědečkem nezletilých a který se svěřením nezletilých do pěstounské péče své manželky souhlasí (viz § 965 o. z.), přičemž otcovská babička rovněž dbá o to, aby se nezletilí stýkali i se svým otcem, byť i on ve vlastním životě i v péči o nezletilé zcela zásadně selhal, a to ještě podstatně významněji než jejich matka.
16. Odvolací soud tedy sice nepochybuje o tom, že matka má nezletilé syny ráda, a s ohledem na obsah k důkazu provedených zpráv (zpráva MUDr. Marie Smerekové ze dne 29. 9. 2025, zprávy AKADEMIE NADÁNÍ, z. s., ze dne 3. 10. 2025 a 9. 1. 2026, zprávy Archa pro rodiny s dětmi Diakonie Západ ze dne 11. 11. 2025 a 9. 1. 2026, zprávy Střediska výchovné péče ze dne 17. 10. 2025 a 14. 1. 2026, zprávy Benešovy základní školy a mateřské školy Plzeň, Doudlevecká 35, příspěvková organizace, ze dne 24. 9. 2025 a 7. 1. 2026, zprávy Městského úřadu Nýřany o sociálním šetření u Blanky Holéczyové ze dne 16. 10. 2025 a 16. 12. 2025, zpráva Mgr. Ivana Boříka ze dne 24. 9. 2025, zpráva opatrovníka ze dne 14. 1. 2026 spolu s emailovou korespondencí s matkou ze dne 29. 10. 2025 a 15. 1. 2026) nepochybuje ani o tom, že se snaží pracovat na svých výchovných kompetencích a obnovení vztahu s dětmi, nicméně má za to, že prozatím ještě nelze nezletilé syny do péče matky navrátit, neboť riziko selhání matky v péči o nezletilé i nadále přetrvává takovou měrou, že by navrácení nezletilých do péče matky v jejich nejlepším zájmu nebylo. I nadále tedy nemůže matka osobní péči o nezletilé zajistit, a je naopak v nejlepším zájmu nezletilých, aby byly dle § 958 odst. 1 o. z. svěřeny do osobní pěstounské péče své babičky, která má bydliště na území České republiky, se svěřením nezletilých do své pěstounské péče souhlasí a je schopna jim zajistit stabilní výchovné prostředí, tedy skýtá záruku řádné péče o nezletilé (viz § 962 o. z.). Podle závěrů znaleckého posudku jsou přitom možnosti žádoucích změn u matky determinovány jejím osobnostním nastavením, které je obtížně ovlivnitelné, přičemž matka stále tíhne rovněž k tomu pomáhat svým bližním (nyní Roman Oláh),

což je obecně jistě chvályhodné, nicméně to nemusí být stejně pozitivně vnímáno jejími dětmi, zejména pokud to významně zasahuje do života rodiny a ve svém důsledku vede i k vytvoření takového prostředí, které pro péči o nezletilé děti nemusí být vhodné.

17. Nezletilý Václav, kterému je již více než 12 let a je schopen svůj názor formulovat, si přitom zcela jednoznačně přeje zůstat v péči své babičky, a naopak si nepřeje návrat do domácnosti své matky. S ohledem na nevhodné výchovné metody matky, které nezletilý v minulosti zažil, nelze toto jeho stanovisko hodnotit jako neodůvodněné či vycházející jen z benevolentnějšího výchovného vedení babičky, naopak spíše svědčí o tom, že dosud nebylo jednání matky nezletilým zapomenuto a k obnovení plné důvěry k ní nedošlo (tomu odpovídají i závěry znaleckého posudku), což je zřejmě ještě podpořeno rivalitou mezi bratry a přesvědčením Václava o tom, že matkou je nezletilý Josef protěžován. Nicméně ani nezletilý Josef se podle svého vyjádření před odvolacím soudem nechce navrátit do výlučné péče svojí matky, byť pro takové jeho přání obsah některých zpráv mohl svědčit, nýbrž by preferoval střídání péče matky a babičky. S ohledem na jeho věk i rozumovou vyspělost (viz také závěry znaleckého posudku) je však tomuto přání třeba přikládat jen menší váhu, neboť nezletilý Josef není schopen toto své přání podpořit žádnými důvody, kdy současně uvádí, že mu „nic nevadí“ ve výchovném prostředí u babičky i u matky. I z vyjádření nezletilého Josefa nicméně vyplývá, že v minulosti byl matkou neadekvátně trestán, nyní se tak sice již dle něj neděje, ovšem dle jeho vyjádření z toho důvodu, že by to babička na matku „řekla“. To svědčí o tom, že sám nezletilý Josef je zřejmě toho názoru, že současné výchovné přístupy matky jsou ovlivněny i tím, že je svěřen do péče babičky, která by v případě neadekvátních výchovných metod matky zakročila. Nezletilý Josef dále uvedl, že v domácnosti matky se Petr Toman již nezdržuje (to bylo zjištěno i z jeho prohlášení ze dne 15. 12. 2025, podle kterého se odstěhoval dne 12. 12. 2025), občasné se zde však zdržuje Roman, který zde i přespává (tomuto vyjádření nezletilého nemá důvod odvolací soud nevěřit). Právě přítomnost třetích osob v domácnosti matky byla a je jedním z rizikových faktorů, který přispěl k tomu, že všechny děti chtěly přejít do péče své otcovské babičky a že ani nyní nelze hodnotit prostředí u matky jako zcela vyhovující pro péči o nezletilé.
18. Odvolací soud s ohledem na rozdílná stanoviska nezletilých Václava a Josefa zvažoval i možnost rozdělení sourozenců, kterou sice nepovažuje za optimální, nicméně nikoli za vyloučenou, i to s ohledem na vzájemnou rivalitu nezletilých Václava a Josefa. Jak již ale shora uvedeno stále zde shledal ale příliš vysoké riziko selhání matky při péči, byť jen o nezletilého Josefa, což by mohlo vést k jeho dalšímu psychickému poškození. Prozatím tedy ani pro takové rozhodnutí předpoklady neshledal.
19. Odvolací soud nicméně nevylučuje, že v případě, bude-li matka nadále na svých výchovných kompetencích a obnově vztahu s dětmi pracovat, vyvaruje se rizikového jednání (odstraní rizikové faktory ze svého života), a dojde k obnovení plné důvěry nezletilých k matce, může k předání nezletilých do péče matky, případně alespoň nezletilého Josefa (upřednostňoval-li by do budoucna péči matky před pěstounskou péčí své babičky a naopak nezletilý Václav by vztah k matce již nenašel a důvěra mezi nimi nebyla obnovena), v budoucnu dojít (viz také § 959 odst. 2 a § 969 o. z.), což si však nejspíš vyžádá nové odborné posouzení. Dle názoru odvolacího soudu je zde však ještě delší cesta, kterou musí matka ujit, aby tyto předpoklady byly splněny. Je přitom důležité, aby se matka o nezletilé jako dosud i nadále zajímala, byla s nimi v pravidelném kontaktu, byla jim nápomocna v jejich vzdělávání (doučování) a volnočasových aktivitách, přičemž k tomu by měl být otcovskou babičkou matce vytvořen prostor, neboť je to ku prospěchu a v zájmu nezletilých (viz také § 967 o. z. i doporučení znalkyně). V případě nezletilého Josefa nelze odhlédnout od toho, že jeho přáním, byť dostatečně nezdůvodněným, je, aby byl ve větším kontaktu s matkou než dosud. Nebude-li tomu nic zásadního bránit, je na místě nezletilému Josefovi toto jeho přání vyplnit a umožnit mu kontakt s matkou v takovém rozsahu, jaký si přeje. V případě nezletilého Václava je třeba, aby vztah Václava s matkou byl postupně znovu

obnovován, což bude vyžadovat nejen další práci matky na svých výchovných kompetencích, ale rovněž podporu ze strany otcovské babičky. Zvýšená pozornost otcovské babičky i matky by měla být dále věnována logopedické péči u nezletilého Josefa, který takovou péči nepochybně potřebujeme, kdy jeho obtíže při vyjadřování mohou vést i k tomu, že v kolektivu stejně starých dětí se cítí osamocen a není jimi přijímán.

20. Je tedy v každém případě důležité, aby styk nezletilých Josefa a Václava s matkou probíhal, a proto v případě, že by o rozsahu tohoto styku k dohodě mezi babičkou a matkou nakonec nedošlo, bude třeba úpravu styku provést soudním rozhodnutím, a to buď na podkladě návrhu matky, otcovské babičky či i z úřední povinnosti soudem prvního stupně kupříkladu na základě podnětu orgánu sociálně-právní ochrany dětí, který vzejde z výsledků dohledu nad nezletilými.
21. Ačkoli odvolací soud nyní o otázce případné změny základní školy nezletilých Josefa a Václava nerozhoduje, neboť řízení o návrhu otce o této otázce bylo vyloučeno k samostatnému projednání a rozhodnutí, pro úplnost připomíná, že je třeba, aby tato otázka byla zvažována vždy i v souvislosti s tím, jaký kontakt matka nyní s nezletilými má právě s ohledem na jejich návštěvu základní školy v Plzni a jaké dopad by i na případný vztah nezletilých k matce mohla změna základní školy mít.
22. Odvolací soud tedy rozsudek soudu prvního stupně ve výroku I o svěřeních nezletilého Václava i nezletilého Josefa do pěstounské péče jejich otcovské babičky Blanky Holéczyové spolu s výrokem II o změně předchozí rozhodnutí o úpravě péče o tyto nezletilé (viz § 909 o. z. a § 475 odst. 1 z. ř. s.) jako věcně správný podle § 219 o. s. ř. potvrdil pouze s tím, že napravil gramatickou chybu ve výroku rozsudku soudu prvního stupně (nezletilí na místo nezletilý) a pro lepší přehlednost ještě doplnil jméno a příjmení otcovské babičky a datum jejího narození přímo do výrokové části rozhodnutí.
23. Byli-li nezletilí svěřeni do pěstounské péče své babičky a již v předchozí době byli předáni do její péče předběžným opatřením a příslušným orgánem byl vyplácen příspěvek na úhradu potřeb nezletilých Josefa i Václava, zabýval se dále odvolací soud tím, zda soudem prvního stupně bylo správně rozhodnuto o výživném, které jsou rodiče povinni ve prospěch nezletilých hradit. Odvolací soud se přitom ztotožnil s tím, že je na místě výživné ve prospěch nezletilého Václava takto určit od 1. 5. 2024 a ve prospěch nezletilého Josefa od 1. 10. 2024, což odpovídá tomu, kdy nezletilí přešli do faktické péče své babičky, proti čemuž ostatně žádný z účastníků nic nenamítal, a souhlasí rovněž s tím, že rozsah výživného je třeba stanovit podle kritérií uvedených v § 961 odst. 1 a § 913 a násl. o. z., tedy zejména podle schopností, možností, majetkových poměrů a životní úrovně obou rodičů a odůvodněných potřeb nezletilých dětí, kdy svěřením dítěte do pěstounské péče vliv na trvání vyživovací povinnosti nemá (viz opět § 961 odst. 1 o. z.).
24. Jde-li o výživné, které soud prvního stupně určil otci, pak se odvolací soud ztotožnil i s výší výživného, která byla soudem prvního stupně stanovena. Otec dlouhodobě vykonává trest odnětí svobody ve věznici, kde je pracovně zařazen a dosahuje příjmu průměrně necelých 15 000 Kč měsíčně, jak to odvolací soud zjistil ze zprávy Vězeňské služby ČR ze dne 22. 12. 2025, nicméně věznění si otec zavinil sám, tudíž tuto okolnost nelze zásadně přičítat k tíži nezletilých dětí. Ačkoli tedy celkový příjem otce průměrně po dobu výkonu trestu odnětí svobody počínaje měsícem dubnem 2024 nedosahuje ani 15 000 Kč, je přesto i dle názoru odvolacího soudu výživné stanovené soudem prvního stupně pro oba nezletilé na částku 1 500 Kč měsíčně adekvátní (výživné ve prospěch nyní již zletilého Štefana bylo stanoveno na částku 2 500 Kč měsíčně, tedy otcem má být celkově hrazena částka 5 500 Kč pro všechny tři děti, k nimž má vyživovací povinnost), neboť s ohledem na vzdělání otce i jeho předchozí pracovní zkušenosti by s o mnoho vyšším příjmem nemohlo být uvažováno ani jako potenciálním příjmem otce na svobodě (viz přehledy volných pracovních míst zjišťovaných v insolvenčním řízení otce, přičemž jinak je otec zcela nemajetný a významně zadlužený (více jak 500 000 Kč), jak bylo odvolacím soudem zjištěno

ze zpráv v insolvenčním řízení otce a soupisu majetkové podstaty. Odvolací soud dále v případě nezletilých Josefa a Václava u otce akceptoval i to, že výživné bylo soudem prvního stupně stanoveno pro oba ve stejné výši, ačkoli je mezi nimi více jak dvouletý věkový rozdíl, neboť otec se na péči o nezletilé nijak nepodílí (shodně u obou) a oba stále navštěvují stejnou základní školu, mají obdobné volnočasové aktivity, a tedy jejich potřeby nejsou aktuálně natolik rozdílné, aby bylo nezbytně třeba výši výživného stanovit u nich v případě otce rozdílně.

25. V případě matky dospěl však odvolací soud k závěru, že rozhodnutí soudu prvního stupně o výši výživného v částce 200 Kč měsíčně od 1. 5. 2024 pro nezletilého Václava a od 1. 10. 2024 pro nezletilého Josefa není správné, neboť soud prvního stupně adekvátně nezohlednil to, že se příjem matky ve sledovaném období měnil a v určitém období byl v takové výši, že matce nepochybně umožňoval hradit vyšší výživné, než bylo soudem prvního stupně stanoveno
26. S ohledem na to, jakého příjmu měla matka dosahovala do 30. 9. 2024 ve svém podnikání, kdy teprve na konci měsíce září 2024 začala být zaměstnána u společnosti Emona Kroni s.r.o., odvolací soud ponechal výši výživného pro nezletilého Václava za dobu od 1. 5. 2024 do 30. 9. 2024 v částce 200 Kč stanovené soudem prvního stupně, jelikož matka v té době dosahovala hrubého příjmu ze svého podnikání podle daňového přiznání za rok 2024 jen ve výši 13 568 Kč měsíčně, měla v té době ještě ve faktické péči nezletilého Josefa, který do péče otcovské babičky přešel až od začátku října 2024, pobírala příspěvek na bydlení, náhradní výživné na nezletilého Josefa jen v minimální výši a příspěvek na dítě pro něj ve výši 1 470 Kč měsíčně (viz zpráva Úřadu práce ČR ze dne 23. 12. 2025) a v měsíci září 2024 dosáhla u zaměstnavatele příjmu jen 1 758 Kč.
27. V období od 1. 10. 2024 do 31. 1. 2025 však příjmové poměry matky doznaly významné změny, neboť byla zaměstnána u společnosti Emona Kroni s.r.o., kde za měsíc říjen 2024 dosáhla čistého příjmu 27 579 Kč, za měsíc listopad 2024 26 495 Kč, za měsíc prosinec 2024 24 947 Kč a za měsíc leden 2025 15 478 Kč, vedle toho byla zaměstnána ještě ve společnosti Home West CZ s. r. o., kde v měsících listopadu a prosinci 2024 dosáhla příjmu 8 500 Kč a v měsíci lednu 2025 příjmu 9 775 Kč, dále jí byl ještě vyplácen příspěvek na bydlení ve výši 3 434 Kč měsíčně (viz zpráva Úřadu práce ČR ze dne 23. 12. 2025), a tedy její čistý příjem se v tomto období pohyboval vždy v částce přesahující 30 000 Kč čistého měsíčně. Matka v té době vedla společnou domácnost s Petrem Tomanem, který měl vlastní příjem (z důchodu, podnikání či zaměstnání – viz také zpráva ČSSZ ze dne 20. 1. 2026) a na nákladech společné domácnosti se také podílel. Příjmovým poměrům matky tedy v tomto období výživné stanovené soudem prvního stupně ve výši 200 Kč měsíčně neodpovídá, a bylo je třeba stanovit ve významně vyšší výši, a to minimálně ve výši 2 000 Kč pro nezletilého Václava a 1 400 Kč pro nezletilého Josefa se zohledněním nižšího věku nezletilého Josefa a zejména toho, že nezletilý Josef byl ve větším kontaktu s matkou než nezletilý Václav a v době tohoto kontaktu matka potřeby nezletilého Josefa uspokojovala. Ještě vyšší výživné odvolací soud ani pro toto období nestanovoval, a to s přihlédnutím k předchozím nízkým příjmům matky, tomu, že šlo jen o přechodné období zvýšeného příjmu matky, a také s přihlédnutím k výši nákladů, které matka v souvislosti s bydlením a obstaráváním vlastních dalších potřeb měla.
28. V období od 1. 2. 2025 do 31. 8. 2025 se příjem matky opětovně významně snížil, neboť za únor 2025 obdržela od zaměstnavatele Home West CZ s. r. o. sice ještě částku 8 500 Kč, nicméně od 26. 2. 2025 do 31. 8. 2025 byla již vedena jako uchazečka o zaměstnání a pobírala podporu v nezaměstnanosti v měsících březnu až červnu 2025 ve výši 7 596 Kč měsíčně a v měsíci červenci 2025 ve výši 6 126 Kč a dále pobírala již jen příspěvek na bydlení ve výši od 3 434 Kč v měsíci únoru 2025, ve výši 4 075 Kč v měsících březnu a dubnu 2025 a ve výši 4 400 Kč v měsících květnu až srpnu 2025 (viz zpráva Úřadu práce ČR ze dne 23. 12. 2025). V důsledku tohoto významného poklesu příjmu matky v souvislosti s její nezaměstnaností, bylo tedy na místě výživné stanovit opětovně jen v minimální výši, opětovně s přihlédnutím k vlastním nákladům matky, byť

v této době se ještě na nákladech společné domácnosti podílel Petr Toman, a to v případě nezletilého Václava v částce 300 Kč měsíčně a v případě nezletilého Josefa v částce 200 Kč měsíčně, opětovně se zohledněním nižšího věku nezletilého Josefa a větší péče matky o něj v době styku s ním.

29. Od 1. 9. 2025 do 5. 1. 2026 byla matka opět zaměstnána, a to u společnosti EenergoSlužby s. r. o., kde dosáhla v září 2025 příjmu, včetně náhrady mzdy a náhrady za pracovní neschopnost, ve výši 13 283 Kč (zjištěno z potvrzení zaměstnavatele ze dne 29. 12. 2025), nicméně v důsledku úrazu, který dne 11. 9. 2025 utrpěla (viz lékařské zprávy matky ze dne 11. 9., 15. 9., 18. 9., 25. 9. 2025 a přehled rehabilitace až do ledna 2026), byla již od září 2025 v pracovní neschopnosti a za období od 25. 9. 2025 do 31. 12. 2025 byla jí vyplacena nemocenská v celkové výši 50 130 Kč, přičemž ani v měsíci lednu 2025 neměla být matka ještě zaměstnána (viz zpráva ÚSSZ pro Jihočeský kraj, Plzeňský kraj a Karlovarský kraj ze dne 9. 1. 2026 s potvrzením o vyplacených dávkách nemocenského pojištění), vedle nemocenské byl matce vyplácen ještě příspěvek na bydlení v těchto měsících, naposledy za prosinec 2025, ve výši 4 400 Kč měsíčně (viz zpráva Úřadu práce ČR ze dne 23. 12. 2025). Celkový příjem matky v tomto období tak představoval průměrně cca 20 000 Kč čistého měsíčně, přičemž z této částky je dle názoru odvolacího soudu na místě stanovit výživné na nezletilého Václava ve výši 1 000 Kč měsíčně a na nezletilého Josefa ve výši 700 Kč měsíčně, v jeho případě opětovně se zohledněním jeho nižšího věku a zejména větší péče matky o něj v době styku s ním a tím i většího uspokojování jeho potřeb matkou, kdy přihlédnout je třeba opět k nákladům matky na uspokojení vlastních potřeb, včetně nákladů na bydlení (viz dodatek č. 7 k nájemní smlouvě ze dne 25. 6. 2025 se sjednaným nájemným 11 500 Kč měsíčně a vyúčtování elektřiny za období od 4. 12. 2024 do 5. 12. 2025 s nedoplatkem 4 430 Kč a nově stanovenými zálohami ve výši 4 430 Kč měsíčně), na kterých se již od poloviny prosince 2025 nebude podílet Petr Toman.
30. Rozsudek soudu prvního stupně tedy odvolací soud ve výrocích o výživném podle § 219 o. s. ř. potvrdil jako věcně správný ve vztahu k výživnému určenému otci (výroky V. a IX) pouze s doplněním, že výroky stanovujícími výživné hrazené otcem byl změněn (dle § 923 odst. 1a § 475 odst. 1 z. ř. s.) ve výroku II o výživném rozsudek Okresního soudu Plzeň-město ze dne 13. 1. 2021, č. j. 99 P 96/2020–167, a ve vztahu k výživnému určenému matce (výroky III a VII) jej podle § 220 odst. 1 písm. b) o.s.ř. změnil tak, že matka je povinna platit výživné s účinností od 1. 5. 2024 do 30. 9. 2024 nezletilému Václavovi ve výši 200 Kč měsíčně, s účinností od 1. 10. 2024 do 31. 1. 2025 nezletilému Václavovi ve výši 2 000 Kč měsíčně a nezletilému Josefovi ve výši 1 400 Kč měsíčně, s účinností od 1. 2. 2025 do 31. 8. 2025 nezletilému Václavovi ve výši 300 Kč měsíčně a nezletilému Josefovi ve výši 200 Kč měsíčně a s účinností od 1. 9. 2025 nezletilému Václavovi ve výši 1 000 Kč měsíčně a nezletilému Josefovi ve výši 700 Kč měsíčně, které je splatné vždy do každého 15 dne měsíce, za který se výživné platí, k rukám orgánu, který podle zvláštních právních předpisů vyplácí příspěvek na úhradu potřeb dítěte, neboť dle § 961 odst. 2 o. z. přešlo v důsledku výplaty příspěvku na úhradu potřeb dítěte právo dítěte na výživné na stát (výplata příspěvku za období od července 2025 byla ověřena ze zprávy Úřadu práce ČR ze dne 20. 1. 2026).
31. Odvolací soud dále musel znovu vypočítat dluh na výživném u obou rodičů za dobu do 31. 1. 2026, kdy podle jeho zjištění rodiči ve prospěch orgánu, který vyplácí příspěvek na úhradu potřeb dítěte, výživné dosud hrazeno nebylo, jak u tohoto orgánu odvolací soud ověřil a vyplývá to i ze zprávy insolvenčního správce otce ohledně vyúčtování přijatých plnění. Dluh na výživném v případě otce u nezletilého Václava činí tedy za období od 1. 5. 2024 do 31. 1. 2026 částku 31 500 Kč a pro nezletilého Josefa za období od 1. 10. 2024 do 31. 1. 2026 částku 24 000 Kč a v případě matky za stejné období u nezletilého Václava dluh částku 16 100 Kč a u nezletilého Josefa částku 10 500 Kč. Oběma rodičům s ohledem na jejich současnou majetkovou situaci povolil odvolací soud zaplatit dluh na výživném v delší lhůtě, a to v případě matky v trvání

9 měsíců ode dne právní moci rozsudku odvolacího soudu a v případě otce v trvání 1 roku ode dne právní moci rozsudku odvolacího soudu.

32. Ohledně dluhu na výživném tedy odvolací soud podle § 220 odst. 1 písm. b) o. s. ř. ve výrocích IV, VI, VIII a X rozsudek soudu prvního stupně změnil výše uvedeným způsobem.
33. Dále odvolací soud, vzhledem k tomu, že zčásti rozsudek soudu prvního stupně změnil, znovu rozhodoval dle § 224 odst. 2 o. s. ř. o náhradě nákladů řízení před soudy obou stupňů.
34. V případě náhrady nákladů řízení účastníků rozhodl dle § 224 odst. 1 a § 23 z. ř. s. tak, že žádný z účastníků právo na jejich náhradu nemá, neboť zda neshledal takové okolnosti případu, které by jiné rozhodnutí odůvodňovaly.
35. V případě nákladů řízení hrazených státem dospěl odvolací soud k závěru, že povinnost k náhradě nákladů placených státem je možné dle § 148 odst. 1 o. s. ř. podle výsledku tohoto opatrovnického řízení uložit pouze matce, neboť navrhovatelka, otcovská babička nezletilých dětí, se svým návrhem na svěřeni nezletilých do pěstounské péče uspěla a otec její návrh podporoval, zatímco pouze matka žádala nezletilé navrátit do své péče, tedy neshledal je do pěstounské péče jejich otcovské babičky, a s tímto svým požadavkem neuspěla. Na straně matky však odvolací soud s ohledem na její současnou majetkovou a příjmovou situaci ovlivněnou dlouhodobou pracovní neschopností shledal předpoklady pro její částečné osvobození od soudních poplatků, a proto dospěl k závěru, že je možné jí uložit povinnost k zaplacení náhrady nákladů řízení placených státem jen v tom rozsahu, jak jí byla uložena již soudem prvního stupně, tedy v rozsahu částky 13 366,70 Kč (v součtu tato částka spolu s matkou uhrazenou zálohou ve výši 7 000 Kč představuje 1/3 znalečného). Vzhledem k tomu, že matka částku 13 366,70 Kč již uhradila, odvolací soud současně ve výroku tuto skutečnost vyjádřil. Matčina povinnost k náhradě nákladů řízení placených státem je tak z její strany již splněna. Ve zbytku tak Česká republika právo na náhradu nákladů řízení placených státem nemá.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku není dovolání přípustné.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné soudní rozhodnutí, může se oprávněný domáhat svého práva návrhem na soudní výkon rozhodnutí či exekuci.

Plzeň 2. února 2026

Mgr. Jiří Levý v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Iveta Černá.

